

Univerzita Palackého v Olomouci
Filozofická fakulta
Katedra mediálních a kulturních studií a žurnalistiky

Mediální obraz
izraelsko-palestinského konfliktu
v pořadu Horizont ČT24

Media image of the Israeli-Palestinian conflict
in Horizont ČT24

Bakalářská diplomová práce

Lea Gentric

Vedoucí práce: Mgr. Věra Bartalosová, Ph.D.

Olomouc 2022

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a informačních zdrojů. Práce má 74 142 znaků.

V Olomouci dne 25.4.2022

Lea Gentric

Poděkování

Chtěla bych velice poděkovat vedoucí mé práce Mgr. Věře Bartalosové, Ph.D. za odborné vedení, ochotu poradit s jakýmkoliv problémem a poskytnutí důležitých dat, která mi pomohla při mém výzkumu. Také bych chtěla poděkovat svojí mamce, která mi pomohla s gramatickou a grafickou podobou práce.

Abstrakt

Tato práce se zabývá mediálním obrazem izraelsko-palestinského konfliktu v pořadu Horizont ČT24. Cíl práce je popsat obraz konfliktu v pořadu Horizont ČT24 mezi lety 2015 a 2021. Teoretická část práce popisuje mediální teorie agenda-setting, framing, gatekeeping, zpravodajské hodnoty a soft news/hard news. Práce následně využívá metody obsahové analýzy. Na závěr jsou shrnuty výsledky výzkumu.

Klíčová slova: izraelsko-palestinský konflikt, Horizont ČT24, mediální obraz, obsahová analýza, agenda-setting, gatekeeping, hard news/soft news, zpravodajské hodnoty

Abstract

This thesis deals with the media image of the Israeli-Palestinian conflict in the program Horizont ČT24. The aim of the thesis is to describe the picture of the conflict in the program Horizont ČT24 between the years 2015 and 2021. The theoretical part of the thesis describes the media theory of agenda-setting, framing, gatekeeping, news values and soft news / hard news. This thesis then uses the methods of content analysis to analyse the media image of the Israeli-Palestinian conflict. Finally, the results of the research are summarized in the last part.

Key words: Israeli-Palestinian conflict, Horizont ČT24, media image, content analysis, agenda-setting, gatekeeping, hard news/soft news, news values

Obsah

Úvod	7
1 Kontext	8
1.1 Média a konflikt.....	8
1.2 Dosavadní výzkumy na téma.....	10
1.3 Izraelsko-palestinský konflikt – historický kontext.....	12
1.3.1 ČR a izraelsko-palestinský konflikt.....	17
1.4 Horizont ČT24	18
2 Teoretická část.....	19
2.1 Sociální konstrukce reality	19
2.1.1 Mediální konstrukce reality.....	20
2.2 Agenda-setting.....	21
2.3 Framing.....	22
2.4 Gatekeeping	23
2.5 Zpravodajské hodnoty	24
2.6 Hard news, soft news.....	25
3 Metodika výzkumu.....	26
3.1 Kvantitativní obsahová analýza.....	26
3.2 Cíl práce.....	27
3.3 Výzkumné otázky a hypotézy.....	27
3.4 Operacionalizace	30
3.5 Analyzovaný vzorek.....	33
4 Analytická část.....	34
4.1 Počet příspěvků a stopáž.....	34
4.2 Výskyt příspěvků.....	36
4.3 Pořadí příspěvků.....	37

4.4 Tematická skladba příspěvků	38
4.5 Rámce	40
4.6 Personalizace	45
4.7 Blízkost.....	46
4.8 Host ve studiu	48
4.9 Hard news/soft news.....	51
4.10 Nedostatky ve výzkumu	53
4.11 Vyhodnocení hypotéz.....	54
Závěr.....	55
Seznam literatury	58
Přílohy	62

Úvod

Izraelsko-palestinský konflikt se odehrává již téměř sto let. Je plný násilí a krveprolití a jeho řešení je velmi komplikované. V oblasti Levanty, tedy ve státech Izrael, Jordánsko, Libanon, Sýrie a v Palestinské autonomní oblasti, je konflikt přítomný v každodenní realitě místních obyvatel. Po celou dobu jeho trvání o něm informovala média z celého světa, až se z médií stala nedílná součást konfliktu. Obě strany se navzájem obviňují, že využívají médií pro svou propagandu a vyobrazování toho druhého v tom nejhorším světle. Média ve východním Středomoří, jako je například deník *The Jerusalem Post* nebo deník *Ha'arec*, se aspektům konfliktu věnují téměř nepřetržitě. Informovat opravdu neutrálně a nezaujatě je téměř nemožné. Některá média jsou jednoznačně proizraelská a jiná zase nadřuzují Palestincům.

Zahraniční (tedy jiná než izraelská či palestinská) média tématu povětšinou věnují pozornost, jen když se konflikt znovu rozhoří. I mezi nimi jsou taková, která se nesnaží být co nejvíce objektivní. Ani v České republice není toto téma zdaleka příliš aktuální. Česká média se konfliktu věnují v podstatě, jen pokud jde o aktuální dění.

Tato bakalářská práce se bude snažit zjistit, jakým způsobem podává informace o konfliktu veřejnoprávní médium. Konkrétně se zaměří na zahraniční pořad Horizont ČT24 a problematiku izraelsko-palestinského konfliktu. Cílem práce je zjistit, jaký je mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu v Horizontu ČT24 v období mezi lety 2015 a 2021. Zaměříme se na to, jak často a v jakém kontextu je konflikt zmiňován a zda je prezentován více z jedné či druhé strany.

Celá práce je rozdělena do tří částí, které jsou pak rozčleněny na jednotlivé kapitoly. Nejprve se budeme věnovat teoretické části. Definujeme teoretické koncepty, které se v této práci objeví. Mezi ně bude patřit sociální a mediální konstrukce reality, gatekeeping, agenda-setting, zpravodajské hodnoty, informační kvalita a objektivita. Druhá část bude metodologická. Zformulujeme výzkumné otázky a hypotézy a přiblížíme zkoumaný vzorek. Také blíže představíme metodu obsahové analýzy, která je pro tento konkrétní výzkum nejvhodnější. Třetí a poslední část bude analytická. V ní budeme zkoumat vybrané příspěvky v pořadu Horizont ČT24 a analyticky ověříme naše hypotézy. Na závěr zhodnotíme výsledky, které získáme.

Téma izraelsko-palestinského konfliktu je pro autorku zajímavé a oblíbené stejně jako pořad Horizont ČT24. Mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu v pořadu Horizont ČT24 je tak ideální téma jak z hlediska znalosti konfliktu i pořadu, tak ze zájmu toto spojit dohromady a zjistit něco nového.

1 Kontext

První část této bakalářské práce se věnuje kontextu celé práce. Představí samotný izraelsko-palestinský konflikt a jeho historický vývoj a zaměří se také na pořad Horizont ČT24 a důležité informace, které se k němu vztahují.

1.1 Média a konflikt

Válka a konflikty byly vždy v centru pozornosti médií. Masmédia mají zvláštní význam v kontextu mezinárodních konfliktů, protože mají potenciál hrát rozhodující roli při podpoře míru a řešení konfliktů nebo při podpoře napětí a konfliktů a působí jako destruktivní činitelé v procesu řešení konfliktů (Joseph, 2014, s. 226).

Počátky válečné žurnalistiky bychom mohli hledat již v pátém století před Kristem. Řecký historik Thúkydídés ve svém díle Dějiny Peloponéské války popisuje konflikt mezi Spartou a Athénami. Za prvního opravdového válečného zpravodaje je ale považován William Howard Russel. Ten se jako reportér britského The Times účastnil krymské války a informoval o dění na frontě (Atkins, 1911).

Od krymské války, která se odehrála mezi lety 1853 a 1856, se technologie a s tím i válečná žurnalistika výrazně posunuly. Prvním konfliktem, z něhož byly vysílány televizní reportáže, byla válka ve Vietnamu (1955-1975), prvním živě vysílaným konfliktem byla válka v Perském zálivu (1990-1991). V průběhu času se zpravodajská média stala ústřední arénou konfliktu. Role zpravodajských médií v konfliktech od Bosny, Somálska, Iráku, Afghánistánu a Kašmíru až po izraelsko-palestinský konflikt a války v Perském zálivu se stala předmětem velkého zájmu politiků, novinářů, sociálních vědců a dotčených občanů (Joseph, 2014, s. 226).

Role médií v konfliktech je významná. Zprávy mají vliv jak na běžné obyvatelstvo, tak i na politiky a tím mohou někdy média v konečném důsledku ovlivnit konflikt samotný. V dobách konfliktů je vliv médií na politiku zesílen; média na sebe berou větší odpovědnost, protože se na ně veřejnost reflexivně obrací s žádostí o vysvětlení a někdy dokonce o nasměrování (Salhani, 2006, s. 37). Jedním z příkladů, kdy působení médií ovlivnilo konflikt, je vietnamská válka. Reportáže vysílané v amerických televizích zobrazovaly válku negativně i přes snahu oficiálních představitelů Spojených států, aby byla válka v médiích vykreslována jako úspěšná. Média zobrazovala válku jinak, než se jí snažilo líčit americké vedení, vznikl tak tzv. credibility gap (rozdíl mezi činy a slovy) (Karnow, 1997). Odpor veřejnosti k válce, který tím vznikl, byl nakonec jeden z faktorů, které vedly ke stažení amerických vojsk z Vietnamu.

Součástí konvenčních konfliktů je i násilí a lidské utrpení. Při vyváření zpravodajství o konfliktech, ve kterých dochází k násilí, tedy vystává otázka, co ukázat a co už ne. Tvůrci mediálních obsahů pracují s určitou úrovní autocenzury a neměli by ukazovat například záběry na umírající lidi. Pořád ale mají povinnost informovat. „Etické normy i český právní řád se shodují, že nikdo nemá právo vidět nedůstojné utrpení či umírání druhého člověka, pokud to nemá dostatečný důvod. Ve válce je sice občas třeba ukázat krutost agresora, ale ne z toho dělat senzaci“.¹

Česká televize má ve svém kodexu ošetřené zobrazování násilí. „*Česká televize věnuje zvláštní pozornost posuzování přípustnosti uvádění záběrů na oběti násilných činů, nehod nebo přírodních pohrom. Přestože v odůvodněných případech může mít zařazení záběru do pořadu důležitou vypovídací hodnotu, platí, že detailní záběry na mrtvé, raněné či šokem vyšinuté lidi lze zařadit jen výjimečně na základě souhlasu šéfredaktora příslušné redakce.*“ (Kodex České televize, 2003).

¹ Zdroj: https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/expert-na-etiku-medii-jan-motal-o-ukrajinske-valce-a-mediich.A220302_140604_domaci_imat

1.2 Dosavadní výzkumy na téma

Výzkumů, které se věnují izraelsko-palestinskému konfliktu z různých úhlů pohledu, je velké množství, od těch, které se zabývají vznikem konfliktu a hledají jeho viníka, až po ty, které se snaží přijít s možným řešením. Výzkumů, které se věnují mediálnímu obrazu konfliktu, je ale méně.

Žádná práce, která by se zabývala izraelsko-palestinským konfliktem v zpravodajství České televize, dosud napsána nebyla. Ani studií či publikací, týkajících se vyobrazení izraelsko-palestinského v českých médiích obecně, není velké množství. Většina takových studií se věnuje tisku a konkrétnímu období konfliktu.

Ze zahraničních studií je vhodné uvést výzkum obrazu izraelsko-palestinského konfliktu v amerických médiích Williama Gamsona *Talking politics*², ve kterém představil 5 rámců – rámeček znesvářených sousedů, rámeček strategických zájmů, rámeček arabské neústupnosti, rámeček izraelského expanzionismu a rámeček dvojího osvobození. Gamson zkoumal několik krátkých časových období blízkovýchodního konfliktu. U každého časového období dominoval jiný rámeček. Například u vzniku Izraele v roce 1948 to byl rámeček arabské neústupnosti, zatímco u izraelské invaze do Libanonu v roce 1982 to byl rámeček izraelského expanzionismu. Výrazný byl ve všech zkoumaných obdobích rámeček znesvářených sousedů (Gamson, 1992).

Další výzkum provedl Gadi Wolfsfeld. Ve své knize *Media and Political Conflict: News from the Middle East*³ přidal další dva rámečky, a to rámeček práva a pořádku a rámeček nespravedlnosti a odporu. Wolfsfeld došel k závěru, že tyto dva rámečky nemusí být použity pouze u izraelsko-palestinského konfliktu, ale jde je vztáhnout k jakémukoliv konfliktu či projevu násilí (Wolfsfeld, 2011).

Dalším je výzkum *Media Framing Approach Of Israelis And Palestinian Conflict*⁴ z roku 2018, jehož autory jsou Hasmah Zanuiddin a Wesam Almahallawi, vědci z Malaya University v Kuala Lumpur. Ti se zabývali mediálním obrazem izraelsko-palestinského konfliktu v televizním zpravodajství palestinské Ma'an News Agency v průběhu války mezi Izraelem a Gazou v roce 2014 a pro svůj výzkum použili obsahovou analýzu. Zjistili, že v jimi zkoumaném období převažoval tématický rámeček nad epizodickým. Dále se zaměřili na

² GAMSON, William A. *Talking politics*. Cambridge: Cambridge University Press. 1992.

³ WOLFSFELD, Gadi. *Media and Political Conflict: News from the Middle East*. Cambridge: Cambridge University Press. 1997.

⁴ ZANUDDIN, Hasmah a ALMAHALLAWI, Wesam. *Media Framing Approach Of Israelis And Palestinian Conflict*. *European Proceedings of Social and Behavioural Sciences*. 2018. 40, 682-694.

humanitární rámec a zjistili, že posloužil jako hlas pro Palestince (Zanuddin, Almahallawi, 2018).

Z českého prostředí můžeme jako příklad uvést pouze diplomové práce. Jedná se o bakalářskou práci Terezy Ivičičové *Mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu*⁵, magisterskou práci Lenky Houškové *Rámcování izraelsko-palestinského konfliktu v českých médiích*⁶ a magisterskou práci Jana Sysla *Obraz arabsko-izraelských válek v českých denících v letech 1948-1967*⁷. Tyto práce jsou pro náš výzkum inspirativní a přínosné.

Izraelsko-palestinským konfliktem v českých médiích se zabývá již výše zmíněná bakalářská práce *Mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu*, kterou v roce 2013 na Masarykově univerzitě obhájila Tereza Ivičičová. Její práce se věnuje mediálnímu obrazu konfliktu v denících *Právo* a *Lidové noviny* mezi lety 2000 a 2001 na začátku druhé intifády. Rozdíl mezi její prací a touto je tedy ve zkoumaném médiu a také v časovém období, kterému se práce věnuje. Můžeme předpokládat, že výsledky tak nebudou stejné nejen kvůli jinému zkoumanému časovému období, ale zejména kvůli typu média, jelikož naše práce se zabývá veřejnoprávním médiem. Nicméně použitý postup a metoda poslouží jako inspirace pro naši práci.

Dalším výzkumem, ze kterého jsme čerpali, je výzkum Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Ten se věnoval vysílání zpravodajského kanálu ČT24 v období od 10. 5. do 16. 5. 2021. V těchto dnech probíhalo intenzivní ostřelování mezi Hamásem z Gazy a Izraelem.

⁵ IVIČIČOVÁ, Tereza. *Mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu*. Brno, 2013. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií.

⁶ HOUŠKOVÁ, Lenka. *Rámcování izraelsko-palestinského konfliktu v českých médiích*. Praha, 2018. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Katedra mediálních studií.

⁷ SYSEL, Jan. *Obraz arabsko-izraelských válek v českých denících v letech 1948-1967*. Brno, 2012. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií.

1.3 Izraelsko-palestinský konflikt – historický kontext

Kořeny izraelsko-palestinského konfliktu můžeme hledat dlouho před vznikem státu Izrael. Po rozpadu Osmanské říše na konci první světové války si oblast Blízkého východu rozdělili Francouzi a Britové. Podle Sykes-Picotovy dohody z roku 1916 se Francie a Velká Británie měly o území Palestiny starat společně pod mezinárodní správou. Nakonec ale Palestinu získali Britové a spravovali ji jako mandátní území.

Již od svého vzniku žily vedle sebe ve Svaté zemi židovské, muslimské a křesťanské komunity. Problém ale nastal v období britské správy po konci první světové války. Britové totiž slíbili Židům i Arabům jejich vlastní nezávislý stát na území Palestiny. Takzvaná Balfourova deklaráce z roku 1917 slíbila „židovský národní domov“. Předseda sionistické organizace⁸ lord Rothschild tento slib dostal od britského ministra zahraničí Arthura Balfoura. Podobný slib ovšem dostal i Hussein bin Ali, šarif Mekky. Tomu byl v tzv. Hussein-McMahonově korespondenci slíben nezávislý arabský stát výměnou za arabskou vzpouru proti Osmanské říši.

Obě strany tedy měly slíbený vlastní stát na stejném území. Zdroj potíží je tedy víc praktický než ideologický (Hermann, 2013, s. 133).

V období britského mandátu se do Palestiny začalo přesouvat mnoho Židů z Evropy. Zvláštní komise OSN pro Palestinu (UNSCOP) ve svém reportu z roku 1947 uvedla, že mezi lety 1920 a 1946 se do Palestiny přesunulo zhruba 376 000 Židů (UNSCOP report, 1947).⁹ To bylo způsobené rostoucím antisemitismem na starém kontinentu a také systematickým vyhlazováním Židů v koncentračních táborech. Jak se rozrůstala židovská komunita v Palestině, rostl počet násilných střetů s palestinskými Araby a tím i napětí mezi oběma komunitami. Střety se většinou týkaly území, které židovští imigranti zabírali. Pro Brity bylo řešení těchto konfliktů obtížné. Poté, co nebyl schválen tzv. Bevinův plán, poslední britský plán na vyřešení situace v Palestině, se britská vláda rozhodla svého mandátu vzdát. Přestože pro Velkou Británii byla Palestina strategicky významným územím, zejména pro dovoz ropy, rozhodl ministr kolonií Spojeného království Arthur Creech Jones o ukončení britského mandátu do 15. května 1948. Jako důvod je často uváděno vyčerpání Británie po druhé světové válce. Dalším důvodem je také snaha udržet si spojení v oblasti Blízkého východu. Angažovanost Británie v Palestině hrozila podkopáním jejich vztahů s nezávislými arabskými státy, a proto bylo přijato rozhodnutí

⁸ Židovský nacionalismus spojený s touhou po vlastním státu (Čejka, 2015, s. 21) Sionismus je ideový směr, který vznikl v Evropě v 19. století. Za jeho zakladatele je považován Theodor Herzl.

⁹ UNSCOP report, 1947. Dostupné z: <https://www.un.org/unispal/document/auto-insert-179435/>

stáhnout se z Palestiny v naději, že to upevní pozici Británie na zbytku Blízkého východu (Ravndal, 2010, s. 416).

Iniciativu převzala nově vzniklá Organizace spojených národů (OSN). Komise pro Palestinu v roce 1947 navrhla plán na rozdělení území Palestiny. Plán schválený Valným shromážděním OSN jako Rezoluce č. 181 měl území rozdělit mezi arabský a židovský stát. Rozdělení ovšem nebylo rovnoměrné. Arabský stát měl zabrat menší část území Palestiny než židovský stát, i přesto, že v té době bylo Arabů v Palestině dvakrát více (1,2 milionu) než Židů (650 000). Sama komise ve svém návrhu uvedla, že v židovském státě budou Arabové tvořit podstatnou menšinu (UNSCOP report, 1947).

Arabský stát se měl skládat z Pásma Gazy rozšířeného o kus pouště na jih podél hranice s Egyptem, Západního břehu, enklávy v podobě přístavu Jaffa a oblastí na severu od Nazaretu až po hranici s Libanonem. Nově vzniklý židovský stát měl obsadit Negevskou poušť až po přístav Ejlat v Akabském zálivu, pobřeží Středozemního moře na sever od Pásma Gazy a východní část Galilei kolem jezera Tiberias u hranice se Sýrií. Město Jeruzalém mělo být pod mezinárodní správou.

Britové se rozhodli svou správu nad palestinským územím ukončit v roce 1948. Den po odchodu posledních britských vojáků a úředníků 14. května 1948 byl unilaterálně vyhlášen stát Izrael. Jeho prvním premiérem se stal David ben Gurion. Ihned poté vypukla válka mezi mladičkým státem Izrael a koalicí arabských států v čele s Egyptem, Sýrií a Jordánskem. Židovský stát svou nezávislost obhájil. Zbral i části území, které měly původně podle plánu OSN na rozdělení Palestiny patřit arabskému státu. Pásmo Gazy si přisvojil Egypt a Západní břeh ovládlo Jordánsko. Nevznikl tak žádný stát pro palestinské Araby.

První arabsko-izraelská válka dala vznik izraelské vojenské mentalitě. Stát zrozený v konfliktu dává velkou důležitost armádě, která má ve společnosti významné a respektované postavení. Podle průzkumu veřejného mínění z roku 2013 věří svým ozbrojeným silám 90 % Izraelců a IDF (Israeli Defence Forces) je tak nejdůvěryhodnější institucí v zemi.¹⁰

Na arabské straně způsobila první válka migrační vlnu. Během tzv. Nakby (v překladu katastrofa) muselo podle Institute for Middle East Understanding z území nově vzniklého Izraele uprchnout mezi 750 tisíci až jedním milionem arabských obyvatel Palestiny¹¹. Přesunuli

¹⁰ HERMANN, Tamar. The Israeli Democracy Index 2013, The Israel Democracy Institute. 2013. Dostupné z: <https://en.idi.org.il/media/3958/democracy-index-english-2013.pdf>

¹¹ <https://imeu.org/article/quick-facts-the-palestinian-nakba>

se do oblastí, které se původně měly stát součástí arabského státu, ale po válce je anektovali Egypt a Jordánsko. Podstatná část se přesunula také do Libanonu a Sýrie do uprchlických táborů.

Izrael obklopen arabskými státy, které jej chtěly zničit, přežil dvě další války. V roce 1967 preemptivně zaútočil na arabské síly, které se chystaly židovský stát napadnout. V této šestidenní válce získali Židé území Golanských výšin, Západního břehu, Sinajského poloostrova a pásma Gazy. Tato území, do kterých se začali přesouvat izraelští osadníci, se v následující jomkipurské válce v roce 1973 neúspěšně pokusily arabské státy vzít zpět. Po překvapivém útoku arabské koalice v den nejvýznamnějšího židovského svátku Jom Kipur byl Izrael v úzkých. Arabská vojska byla sice nakonec vytlačena, ale válka Arabům zvedla morálku. Izrael v důsledku války ztratil dosavadní mýtus své neohroženosti a neporazitelnosti (Čejka, 2015, s. 146).

Jomkipurská válka byla posledním konvenčním konfliktem mezi židovským státem a arabskou koalicí. K tomu přispělo také jaderné vyzbrojení Izraele, i když ten nikdy nepřiznal vlastnictví jaderných zbraní a není ani signatářem Smlouvy o nešíření jaderných zbraní.

Sinajský poloostrov nakonec získal zpátky Egypt v roce 1979 po podepsání egyptsko-izraelské smlouvy. Golanské výšiny jakožto strategické území pro ostřelování Damašku i Tel Avivu jsou dodnes sporným územím. V Pásmu Gazy po izraelském stáhnutí v roce 2005 získalo vliv hnutí Hamás a území je dnes pod jeho kontrolou. Západní břeh je dnes pod kontrolou hnutí Fatah, jehož zakladatelem byl Jásir Arafat, vůdčí postava Organizace pro osvobození Palestiny. V roce 1988 Arafat, i přestože byl v exilu v Alžírsku, vyhlásil nezávislý palestinský stát.

I přesto, že po jomkipurské válce už nedošlo k žádné další velké konvenční válce, dochází v Izraeli a na palestinském území k násilí dodnes, a to z obou stran. V době britské správy docházelo ke střetům sionistických a arabských ozbrojených skupin, jak mezi sebou, tak proti britské správě. Mezi sionistické organizace patřila například Hagana či Irgun a Lechi, ze kterých se po vytvoření státu Izrael stala oficiální armáda. Ze strany izraelské armády dochází k násilí vůči arabským obyvatelům pravidelně. Organizace Amnesty International uvedla ve svém reportu o Izraeli a palestinských územích za rok 2021/2022, že izraelská armáda a policie použily zbytečnou a nepřiměřenou sílu během činností vymáhání práva, včetně pátracích a zatýkacích operací, a při policejních demonstracích.¹²

¹² <https://www.amnesty.org/en/location/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>

Od jomkipurské války došlo ke dvěma intifádám, což v překladu z arabštiny znamená povstání. Arabové se vzbouřili a protestovali proti Izraeli. První intifáda začala v roce 1987 a trvala až do roku 1993. Jednalo se o násilné demonstrace, při kterých palestínští mladíci zapalovali pneumatiky, stavěli barikády a házeli kameny a Molotovovy koktejly na izraelské ozbrojené síly. Izraelští vojáci naopak na Palestince stříleli a mlátili je obušky. Intifáda byla ukončena v roce 1993 podepsáním mírové dohody z Osla.

Druhá intifáda začala v roce 2000 a zapříčinila ji návštěva Ariela Šarona, lídra opoziční strany Likud, na Chrámové hoře. Návštěva místa, které je svaté pro judaismus i islám, byla Palestinci vnímána jako provokace. Druhá intifáda byla násilnější než ta první. Palestinci páchali teroristické útoky na Izraelce. Nejčastěji se jednalo o sebevražedné bombové útoky na autobusy. V průběhu intifády začal Izrael stavět zeď mezi svým územím a Západním břehem, aby tak omezil přístup palestinských teroristů na své území. Druhá intifáda neskončila žádnou mírovou dohodou, není stanovený konkrétní konec intifády (Schachter, 2010). V jejím důsledku došlo k evakuaci izraelských osad v Pásmu Gazy.

Na straně palestinských Arabů dochází k používání násilí ve snaze získat národní suverenitu a světové uznání. Od vzniku Izraele došlo k mnoha teroristickým útokům, za kterými stáli Palestinci. Velmi často se jednalo o útoky na izraelské civilisty. Za těmito útoky stály teroristické organizace jako je Hamás, Palestinský islámský džihád či Lidová fronta pro osvobození Palestiny, za nemalým počtem ale stáli jedinci, kteří nebyli členy žádné teroristické organizace. V oblasti existuje nemalé množství teroristických skupin, které zastávají různé ideologie, avšak jejich cíl je společný – zničení státu Izrael.

Západní břeh a Pásmo Gazy jsou dnes součástí Palestinské samosprávy (také Palestinské autonomie). Uznání Palestiny jakožto suverénního státu ovšem není jednoznačné. Většina z 193 členů OSN palestinský stát uznala již v roce 1988, kdy jej vyhlásil Jásir Arafat, a další se přidali později. Země jako například USA, Izrael, Austrálie, Francie nebo Velká Británie naopak nikdy suverenitu státu Palestina neuznaly. V samotné OSN má pouze status pozorovatele a není členským státem.

V současnosti dochází ke střetům převážně mezi Izraelem a palestinským hnutím Hamás. Toto hnutí vzniklo v roce 1987 a v roce 2006 vyhrálo volby do palestinského parlamentu. Hamás má dvě části – politickou a militantní. Politické křídlo v současnosti ovládá Pásmo Gazy, kde po vítězství ve volbách provedlo převrat a chopilo se moci. Militantní křídlo organizuje útoky na Izrael. Tyto útoky spočívají ve vypouštění zápalných balónů a vystřelování raket na území Izraele. Židovský stát ale chrání tzv. Iron Dome, systém protiraketové obrany, který střely

z Gazy zneškodňuje.

Zatím poslední větší střet mezi Hamásem a Izraelem proběhl v květnu 2021, kdy Hamás v průběhu několika dní vysílal rakety na Izrael a ten následně odpovídal raketovými útoky na strategické cíle Hamásu v Pásmu Gazy. K menším teroristickým útokům a nepokojům ale dochází v Izraeli v podstatě neustále, informují o nich spíše jen média zaměřená na Blízký východ, jako je Al-Jazeera.

1.3.1 ČR a izraelsko-palestinský konflikt

Pro tuto práci je také důležité se zmínit o postoji České republiky a českých médií k izraelsko-palestinskému konfliktu. Postoj české společnosti a politiků je totiž většinou pro-izraelský. V průzkumu, který provedlo Centrum pro výzkum veřejného mínění v roce 2002, dalo za vinu konflikt oběma stranám stejně 41 % dotázaných. Palestince vinilo za konflikt 22 % a naopak Izrael jen 5 %, zbytek dotázaných uvedl, že neví nebo se nezajímá¹³.

Židovské osady v mandátní Palestině podporoval už první československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Židovský stát podporovalo Československo od jeho vzniku, a to i dodávkami zbraní. Obrat v postoji komunistického bloku vůči Izraeli ale způsobil, že česko-izraelské vztahy byly přerušeny až do změny režimu v Československu¹⁴.

Naopak postoj České republiky k palestinskému státu není tak vřelý jako k Izraeli, jak dokládá výše zmíněný výzkum. Stát Palestina uznalo Československo v roce 1988, kdy byl vyhlášen. Po změně režimu a vzniku samostatné republiky se Česko zavázalo k uznání všech států, které uznávalo ještě před svým vznikem. Během komunistického režimu byl postoj Československa k Palestincům kladný, spíše to ale byl proti-izraelský než pro-palestinský postoj. Podobný přístup měly i ostatní země východního bloku, jelikož Sovětskému svazu se nelíbilo izraelské spojení se Spojenými státy.

¹³ <https://cvvm.soc.cas.cz/cz/tiskove-zpravy/politicke/mezinarodni-vztahy/1282-jak-vidime-souasny-izraelsko-palestinsky-konflikt>

¹⁴ [https://www.mzv.cz/telaviv/cz/vzajemne_vztahy_1/index\\$1325.html?force_format=mobile](https://www.mzv.cz/telaviv/cz/vzajemne_vztahy_1/index$1325.html?force_format=mobile)

1.4 Horizont ČT24

Horizont ČT24 je pořad České televize (ČT) vysílaný na zpravodajské stanici ČT24. Věnuje se převážně zahraničnímu zpravodajství. Horizont ČT24 měl svou premiéru 9. ledna 2011. Na začátku byl vysílán jednou týdně v neděli večer a jeho stopáž byla něco přes padesát minut. Od září 2012 se jeho stopáž zkrátila na přibližně 26 minut. Od října 2013 se začal vysílat každý všední den. Od roku 2014 běží každý všední den a v neděli je vysílán souhrn zajímavostí z celého předchozího týdne. Pořad začíná ve 21:30 a trvá půl hodiny. Během roku 2020 se pořad nevysílal od března do října. Jeden díl se skládá v průměru z pěti až sedmi příspěvků. Nedělní vydání Horizontu ovšem mívá příspěvků víc, většinou 12, jedná se o příspěvky, které už byly odvysílané během předchozího týdne.

Analýza dělaná společností MediaTenor pro Českou televizi v roce 2020¹⁵ uvádí, že celkový podíl zpráv ze zahraničí v Horizontu ČT24 je 99 %. Z toho nejvíc se pořad věnoval mezinárodním událostem (35 %) a státní správě (24 %). V roce 2020 se také Horizont ČT24 věnoval zdravotnictví (19 %), to lze přisoudit pandemii Covidu-19. *Horizont a Události v kultuře byly jedinými pořady ČT, ve kterých zdravotnictví nebylo nejfrekventovanějším tématem. Relace byla věrná svému zaměření a upřednostnila informování o mezinárodních událostech a vztazích mezi jednotlivými zeměmi. Neopomenula ani téma epidemie a jejího šíření v zahraničí, pokrývala však v hojné míře také prezidentské volby v USA a ozbrojené konflikty, jednalo se především o ty, ve kterých bylo angažováno Rusko, Turecko a Sýrie* (Media Tenor, 2020).

U zrodu Horizontu stáli Martin Řezníček a Mojmír Kučera. Prvními moderátory byli Tomáš Šponar a Hana Scharffová, kteří pořad uvádějí dodnes. Moderováním Horizontu prošlo i několik dalších tváří České televize. Byli jimi bývalí, respektive budoucí zahraniční zpravodajové Martin Jonáš, Michal Kubal, Václav Černožský a Jakub Szántó. Pořad uváděla také Linda Bartošová.

Horizont ČT24 je v produkci České televize. Jedná se o veřejnoprávní médium, které upravuje Zákon č. 483/1991 Sb. Ten vymezuje její působení. Jako jeden z hlavních úkolů ČT uvádí zákon „poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů“ (Zákon č. 483/1991 Sb.).

¹⁵ Analýza zpravodajství českých televizí a ČRo za rok 2020 provedená mediální agenturou Media Tenor. Dostupné z: <https://img.ceskatelevize.cz/boss/document/1746.pdf?v=1>

2 Teoretická část

V teoretické části práce si představíme teoretické koncepty, které budou následně použity. Bude se jednat o konstrukci reality, agenda-setting, framing, gatekeeping, zpravodajské hodnoty a hard news, soft news koncept.

2.1 Sociální konstrukce reality

Autory pojmu sociální konstrukce reality jsou sociologové Peter Berger a Thomas Luckman. Ve své knize *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*¹⁶ z roku 1966 tento pojem rozvíjejí. Společnost je výtvořem člověka. Společnost je objektivní realita. Člověk je výtvořem společnosti (Berger, Luckmann, 1999, s. 64). Lidé tedy spoluvytváří svůj sociální svět a vice versa. Svoji roli si přitom sami lidé neuvědomují a přistupují k sociálnímu světu tak, jako by byl na nich a jejich vědomí nezávislý.

Jedním ze základních tvrzení Bergera a Luckmanna je, že lidé produkují svůj sociální svět, ale okamžitě zapomenou, že se jedná o jimi vytvořený vlastní konstrukt, a chovají se k němu, jako by to byla objektivní realita (Berger, Luckmann, 1999).

Proces sociální konstrukce reality se skládá ze tří částí: externalizace, objektivizace a internalizace. V externalizaci dochází k aktivnímu spoluvytváření sociálního řádu, v objektivizaci se pak externalizované konstrukty začnou stávat objektivními (další generace je tak berou jako samozřejmost) a nakonec v internalizaci při socializaci dochází k přijetí objektivovaného sociálního řádu. Z toho vyplývá, jak už bylo řečeno výše, že člověk vytváří společnost a společnost vytváří člověka.

¹⁶ BERGER, Peter L. a LUCKMANN, Thomas. *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge* Garden City, NY: Anchor Books, 1966, ISBN 978-0385058988
český překlad – BERGER, Peter L. a LUCKMANN, Thomas. *Sociální konstrukce reality: Pojednání o sociologii vědění*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1999, ISBN 80-859-5946-1.

2.1.1 Mediální konstrukce reality

S konceptem sociální konstrukce reality souvisí koncept mediální konstrukce reality. Média jsou v oblasti vytváření reality jedním z nejmocnějších aktérů, přinášejí lidem zprávy o událostech, které jsou jim vzdálené a jinak než přes média se k nim nedostanou. Zároveň se do médií nedostanou všechny informace, pouze částečné, a následný obraz konkrétní události tak je vykonstruovaný. Tento vykonstruovaný svět se pro diváka pak stává faktickou realitou, jelikož k většině věcí, o nichž se dozvídá, přímý přístup nemá (Schulz, 1976).

Mediální konstrukce reality je jednostranná, na rozdíl od té sociální, která probíhá v interakci. Mediálně konstruovaná realita je přeměněná a redukována mimomediální realita. Ke konstruování reality v médiích dochází na principu selekce, kdy dochází k selekci témat, událostí i aktérů.

Konkrétně námi zkoumaný izraelsko-palestinský konflikt se většiny českých příjemců médií netýká přímo osobně, nemají s ním zkušenost a dostává se k nim pouze skrz média. K příjemcům se ale nedostane reálný obraz konfliktu, nýbrž zkreslený. Pořad Horizont ČT24 tedy vytváří vykonstruovaný obraz izraelsko-palestinského konfliktu.

Teoretiky, kteří se zabývají mediálním konstruktivismem, můžeme rozdělit do dvou skupin – umírněná a radikální linie. Představitelé umírněné linie tvrdí, že při mediální reprezentaci reality je reprezentace pouhým zastoupením. Předpokládají preexistenci reality, kterou následně média reprezentují a připisují ji významy. Mezi představitele tohoto názoru patří Winfried Schulz, Gaye Tuchman, Daniel Boorstin a George Gebner. Naopak radikální linie tvrdí, že neexistuje žádná realita mimomediální. Realita je vytvářena až mediálním sdělením a její konstruování začíná při výběru toho, co, kdo a jak bude v médiích zobrazeno. Mezi nejvýznamnější zástupce této radikální linie patří Jean Baudrillard a Niklas Luhmann.

2.2 Agenda-setting

Média určují nebo přinejmenším mají nezanedbatelný vliv na to, jak často přemýšlíme nad konkrétními tématy. Média si vybírají, o čem a jak budou referovat. Tvůrci médií, kterými jsou editoři, vedoucí vydání a redaktoři, vybírají témata, která budou svému publiku prezentovat. Příjemcům tak určují, co je důležité. Schopnost ovlivňovat významnost („salience“) témat ve veřejné agendě se označuje jako schopnost zpravodajských médií nastolovat agendu (McCombs 2009 26). Jak často se zpráva o konkrétní události ve zpravodajství objeví a pořadí, ve kterém je prezentovaná, lidem určuje, jak moc důležitá je konkrétní událost či téma, o kterých zpráva informuje.

Podstatou teorie nastolování agendy je, že média nemusejí být schopna určovat, co si mají lidé myslet, ale jsou úspěšná v určování, o čem mají přemýšlet. Média vybírají, které zprávy budou zveřejňovat, vybírají tím pádem také agendu témat, jež se dostanou k příjemci, a vzbuzují v něm dojem, že jsou i pro něj nejdůležitější. Důležitý je dlouhodobý účinek opakovaného výběru zprávy. Z nejvýznamnějších mediálních témat se tedy stávají také nejvýznamnější veřejná témata.

Nastolování agendy poprvé popsali Maxwell McCombs a Donald Shaw ve svém článku *The agenda-setting function of the mass media*¹⁷, ve kterém se věnovali nerozhodnutým voličům ve volební kampani před americkými prezidentskými volbami v roce 1968 a 1972. Jádrem jejich zájmu byla snaha zjistit, do jaké míry existuje vztah mezi zastoupením témat v mediálních obrazcích v rámci předvolební prezidentské kampaně a vnímáním jejich důležitosti mezi lidmi. Ve svém výzkumu zjistili, že témata představovaná v médiích vysoce korelují s tématy, která voliči považovali za důležité, a byli tak první, kteří empiricky doložili vliv médií na přemýšlení příjemců (McCombs, Shaw, 1972).

Když bude pořad Horizont ČT24 dlouhodobě a opakovaně informovat o izraelsko-palestinském konfliktu, bude mít český příjemce pocit, že je to pro něj důležité téma a měl by o něm přemýšlet i přesto, že se jej konflikt nemusí vůbec žádným způsobem týkat. Pořad přitom nemusí příjemci vnucovat jakýkoliv postoj k izraelsko-palestinskému konfliktu, pouze mu říká, že se jedná o důležité téma.

¹⁷ MCCOMBS, Maxwell a SHAW, Donald. The Agenda-Setting Function Of Mass Media. *Public Opinion Quarterly*. 1972, 36(2), 176–187.

2.3 Framing

Framing neboli rámcování je rozšíření konceptu nastolování agendy. Na rozdíl od agenda-setting ale pomocí rámcování mohou média vnutit svým příjemcům, jakým způsobem mají na určitou zprávu nahlížet.

Rámec je ústřední organizační myšlenkou zpravodajského obsahu, která mu dodává kontext a napovídá, co je tématem, a to tak, že selektuje, zdůrazňuje, zamlčuje a komentuje (McCombs, 2009, s. 132). McCombs dále uvádí, že rámcování je výběr a zdůraznění konkrétních atributů v mediální agendě.

Rámcovat znamená vybírat určité aspekty vnímané reality a zviditelňovat je v komunikovaném textu. Vybrané informace jsou zvýznamňovány tak, aby podpořily dané vymezení problému či například jeho řešení (Entman, 1993, s. 52). U některých atributů zprávy dochází k jejich zvýraznění, jiné jsou naopak upozadřovány, a tím dochází ke zkreslení reality.

V této práci se budeme inspirovat rámci Williama Gamsona, o jehož výzkumu jsme se zmínili výše. Propůjčíme si od něj rámec arabské neústupnosti a rámec izraelského expanzionismu. Dále použijeme náboženský, historický a humanitární rámec.

Pořad Horizont ČT24 může ve svém informování o izraelsko-palestinském konfliktu zvýrazňovat některé aspekty konfliktu na úkor jiných. Tím může svému divákovi říkat, jak má na konflikt nahlížet. Námi použité rámce nám pomohou zjistit, jaké aspekty konfliktu Horizont nejvíce zdůrazňuje.

2.4 Gatekeeping

Na koncept nastolování agendy navazuje tzv. gatekeeping. Jedná se o proces filtrování a výběru mediálního obsahu, který projde pomyslnou branou a dostane se přes ni k příjemci. Slovo gatekeeping je složené z anglického slova gate, tedy brána, a keeping, tedy uchovávání či hlídání. Novináři a ostatní tvůrci mediálních obsahů v roli tzv. gatekeepera (hlídače brány) rozhodují o tom, z čeho se stane zpráva a z čeho naopak ne.

Výzkumu filtrování mediálního obsahu se věnoval David White, který zkoumal, podle čeho vybírají regionální novináři, které ze zpráv od celostátních zpravodajských agentur použijí do svých periodik. Došel k závěru, že výběr je velmi subjektivní.

Gatekeepingu se následně věnovalo ještě několik důležitých studií. Koncept zkoumal například Walter Gieber, který zdůraznil tlak vyvíjený na noviny zvenku, aby se do nich zprávy dostaly. John McNelly pak ve svém výzkumu rozšířil skupinu lidí, které můžeme označit za gatekeepera, o různé pozice v mediální organizaci a taky o příjemce zpráv. Dalšímu výzkumu konceptu gatekeepingu se věnovala Pamela Shoemaker. Podle ní gatekeeping spočívá nejen ve výběru z velkého množství událostí, ale také v procesu přetváření události na zprávu. Zároveň jej považuje za výběrový a tvrdí, že se týká všech účastníků komunikačního procesu, protože každý účastník je prakticky gatekeeperem a má vliv na výběr a produkci zpráv (Shoemaker, Vos, 2009).

Tyto výzkumy odhalily faktory, které ovlivňují výběr gatekeepera. Patří mezi ně například velikost daného média, domnělé hodnoty publika, mediální rutiny, interpersonální vztahy v redakci nebo nedostatek času a místa.

Tvůrci pořadu Horizont ČT24 při jeho přípravě vybírají, která témata se do něj dostanou. Mohou tedy rozhodnout, zda budou informovat o dění v izraelsko-palestinském konfliktu či nikoliv. Tvůrci pořadu v roli gatekeepera rozhodují, zda informace o konfliktu projdou branou a stane se z nich zpráva.

2.5 Zpravodajské hodnoty

Při výběru zpráv, které projdou bránou, se gatekeeper rozhoduje na základě zpravodajských hodnot. Jedná se o vlastnosti zprávy, které rozhodují o tom, jestli bude zařazena do zpravodajství.

Zpravodajským hodnotám se věnoval jako první Walter Lippmann ve své knize *Public Opinion* citace z roku 1922. Jako první použil pojem zpravodajské hodnoty (v anglickém originále news values). Lippmann definoval pět zpravodajských hodnot – jednoznačnost, překvapení, prostorová blízkost, osobní zaujetí a konflikt (Lippmann, 2015).

Dál se teorii zpravodajských hodnot věnovali Johan Galtung a Mari Ruge. Zkoumali norské zahraniční zpravodajství¹⁸. Celkem ve svém výzkumu označili 12 zpravodajských hodnot – četnost, jednoznačnost, práh pozornosti, smysluplnost, překvapení, kontinuita, souznění, kompozice, vztah k elitním národům, vztah k elitním osobám, personalizace a negativita (Galtung, Ruge, 1965). Další definovali ve svém výzkumu Westerståhl a Johansson, podle kterých jsou klíčové pro výběr zpráv důležitost, dramatičnost a blízkost (která je relativní a sestává ze třech dimenzí: geografické, obchodní a kulturní).

Pro potřeby našeho výzkumu se budeme inspirovat výše zmíněnými výzkumy. Propůjčíme si následující hodnoty – blízkost a personalizaci. V Horizontu ČT24 se zprávy o izraelsko-palestinském konfliktu objeví na základě jejich zpravodajských hodnot.

¹⁸ GALTUNG, Johann a RUGE, Mari Holmboe. 1965. The Structure of Foreign News. *Journal of Peace Research*. 2(1), 64-91.

2.6 Hard news, soft news

Koncept tzv. „hard“ a „soft news“ představila americká socioložka Gaye Tuchman¹⁹. Zprávy rozdělila na dva typy. Hard news jsou takové, které nesnesou odkladu a musí být zveřejněné co nejdříve. Jedná se většinou o zprávy týkající se politiky, ekonomiky či sociálních problémů a dramatických událostí. V případě izraelsko-palestinského konfliktu se může jednat o teroristický čin, násilí či politické dění kolem konfliktu. Naopak soft news jsou takové zprávy, které nemusí být zveřejněny ihned, jsou nadčasové. Jedná se zpravidla o lidské příběhy a společenské či kulturní zajímavosti či každodenní záležitosti. V našem případě může jít například o příběhy konkrétních lidí, které konflikt nějakým způsobem zasáhl.

O izraelsko-palestinském konfliktu se v médiích většinou informuje, když se zrovna konflikt znovu rozhoří nebo se stane něco důležitého. V naší práci se budeme pomocí konceptu hard news, soft news snažit zjistit, zda pořad Horizont ČT24 o konfliktu informuje, i když zrovna neprobíhají nějaké aktuální události.

¹⁹ TUCHMAN, Gaye. Making news by doing work: Routinizing the unexpected. *The American Journal of Sociology*. 1973, 79(1), 110–131.

3 Metodika výzkumu

Druhá část bakalářské práce se bude věnovat metodice. Stanovíme výzkumný cíl, výzkumné otázky a hypotézy, a blíže představíme metodu obsahové analýzy, která bude v této práci použita.

3.1 Kvantitativní obsahová analýza

Pro výzkum v naší práci je nejvhodnější využít metodu kvantitativní obsahové analýzy. Jedná se o tradiční metodu, která slouží k analýze dokumentů. Je to „nástroj zkoumání mediálních obsahů (pro své výsadní postavení mezi metodami zkoumání obsahu bývá někdy zjednodušeně označována jen jako obsahová analýza)“ (Trampota, Vojtěchovská, 2010, s. 103). Za zakladatele metody obsahové analýzy je označován Bernard Berelson, který ji vymezil ve své knize *Content Analysis in Communications Research*.

Výhody použití obsahové analýzy spočívají v tom, že „je přenositelná, poskytuje objektivní výsledky nezávislé na výzkumníkovi, který ji provádí, a výsledky (v zásadě statistické údaje) mohou být jasně a jednoznačně prezentovány v tabulkách a grafech“ (tamtéž, s. 103). Další výhodou této metody je její strukturovanost. Přesně stanoví postup a pravidla zkoumání konkrétního obsahu, a tudíž výzkumník, který by chtěl konkrétní výzkum v budoucnu zopakovat, by měl dojít ke stejným výsledkům.

Princip obsahové analýzy spočívá v kódování. „Jde o krok, kdy kodéři postupují od jedné měřené jednotky k druhé a u každé z nich zaznamenávají, jakých kategorií proměnné nabývají“ (tamtéž, s. 107). Při této práci postupují kodéři podle kódovací knihy, ve které jsou vypsány kategorie a hodnoty, kterých mohou nabývat.

Obsahová analýza nevysvětluje význam zkoumaných dokumentů, poskytuje pouze tvrdá data. „Význam sdělení nemůžeme tedy kvantitativně uchopit ani popsat, neboť v samotné analýze vytváříme další, odlišný text, jehož význam bude taktéž závislý na interpretaci jeho příjemců, stejně jako ten původně zkoumaný“ (Sedláková, 2014, s. 296).

Metoda obsahové analýzy nám nejlépe umožní zjistit, jaký mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu vytvářel pořad Horizont ČT24 ve zkoumaném období mezi lety 2015-2021.

3.2 Cíl práce

Cílem této bakalářské práce je zjistit jaký je mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu v pořadu Horizont ČT24. Toho dosáhneme pomocí analýzy vybraných příspěvků.

3.3 Výzkumné otázky a hypotézy

VO1: Jaký prostor je věnován izraelsko-palestinskému konfliktu ve zkoumaném období?

H1: Zprávy o konfliktu budou tvořit marginální část pořadu ve zkoumaném období.

Vzhledem k tomu, že Česká televize má v Izraeli zahraničního zpravodaje (v současnosti je jím David Borek²⁰), můžeme očekávat, že jeho přítomnost na místě bude v příspěvcích využívána. Přesto očekáváme, že se pořad bude většinou věnovat jinému světovému dění než izraelsko-palestinskému konfliktu. V námi zkoumaném období mezi lety 2015-2021 se událo množství významných světových událostí, kterým se pořad věnoval více. Šlo například o uprchlickou krizi v Evropě, volby amerického prezidenta či teroristické útoky v Evropě.

H2: Příspěvek o izraelsko-palestinském konfliktu se nejčastěji objeví mezi prvními třemi příspěvky v dílu.

Pomocí této hypotézy zjistíme, jakou prioritu dává Horizont ČT24 izraelsko-palestinskému konfliktu. Předpokládáme, že příspěvky s větší prioritou se objeví na začátku pořadu. Pokud tvůrci pořadu považují jiné příspěvky za důležitější, pravděpodobně příspěvek o izraelsko-palestinském konfliktu zařadí až ke konci pořadu. Jelikož má Česká televize svého zpravodaje na Blízkém východě, může Horizont ČT24 jeho přítomnosti využít a příspěvky týkající se izraelsko-palestinského konfliktu zařadit mezi první.

VO2: Jaké principy/postupy používá pořad Horizont ČT24 při vytváření mediálního obrazu izraelsko-palestinského konfliktu?

H3: Zpravodajská hodnota blízkost bude převažovat nad personalizací.

Předpokládáme, že se pořad bude snažit v příspěvcích o konfliktu informovat o českých stopách. Informace o konfliktu, které jsou zároveň vztaženy i k České republice, jsou pro

²⁰ David Borek je zpravodajem v Izraeli od roku 2018, kdy tam vystřídal Jakuba Szántó. Zdroj: <https://ct24.ceskatelevize.cz/media/2489833-svetlana-witowska-bude-moderovat-udalosti-david-borek-vystrida-jakuba-szanto-v-izraeli>

českého diváka zajímavější, a tudíž toho pořad bude využívat více než informování o konkrétních lidských příbězích.

H4: Pořad bude konflikt vysvětlovat pomocí historických událostí a souvislostí.

Pro pochopení současných událostí je důležité znát minulost. Většina současných událostí v izraelsko-palestinském konfliktu má své kořeny v minulých událostech, tudíž se domníváme, že zprávy o konfliktu budou doplněné o historické souvislosti. Převažovat bude historický rámec nad ostatními rámci.

VO3: Jaká témata převažují?

H5: Hard news budou převažovat nad soft news.

Pořad bude o konfliktu informovat spíše, když se bude zrovna odehrávat něco důležitého, než když nebude žádný nový vývoj v konfliktu. Předpokládáme, že budou převažovat hard news, které se týkají aktuálních událostí a mají velkou důležitost, nad soft news, které se týkají méně důležitých, neaktuálních informací. Předpokládáme tak na základě výzkumu amerických televizí stanic²¹, který ukázal, že převažují hard news.

H6: Nejčastějším hlavním tématem příspěvků bude násilí.

Nejčastěji bude hlavním tématem příspěvků násilí, jako jsou pouliční nepokoje, ostřelování a zranění. Naopak příspěvků s hlavním tématem politickým či náboženským bude méně. Předpokládáme tak na základě znalosti historie konfliktu, ve které se násilí objevovalo velmi často.

VO4: Jakým mluvčím dává Horizont ČT24 prostor pro vyjádření se k izraelsko-palestinskému konfliktu?

H7: Mezi hosty ve studiu budou převažovat akademici a experti nad politiky.

Pořad bude spíše dávat prostor lidem, kteří konfliktu rozumí a vyznají se v problematice, než politikům. Zde se inspirováme analýzou Rady rozhlasového a televizního vysílání, ve které v příspěvcích o izraelsko-palestinském konfliktu mezi mluvčími výrazně převažovali experti,

²¹ LONGCORE, Andrew a ROSENDALE, Joseph, On Hard versus Soft News: A Content Analysis of Reporting by Three Nationally-Televised Evening News Programs. *Open Journal of Social Sciences*. 2015, 3, 57-61.

kteří v rozhovorech téma analyzovali a zasazovali do širšího kontextu²².

VO5: Jak se informování o izraelsko-palestinském konfliktu změnilo v průběhu zkoumaného období?

H8: Většina příspěvků se objeví v krátké době po sobě.

Předpokládáme, že většina příspěvků se objeví, když se v konfliktu bude něco aktuálně dít, a tudíž že se většina příspěvků bude objevovat v krátkém čase po sobě, v po sobě odvíjívaných dílech Horizontu. Rozprostření příspěvků ve zkoumaném období nebude rovnoměrné. Předpokládáme, že většina příspěvků se objeví v po sobě odvíjívaných dílech, či po několika dílech bez zkoumaného příspěvku. Poté uplyne delší čas a větší počet dílu bez příspěvku o izraelsko-palestinském konfliktu, než se objeví další takový příspěvek.

²² Analýza objektivit a vyváženosti kontinuálních toků zpravodajského a politicko-publicistického obsahu na programu ČT24 v období od 10. 5. do 16. 5. 2021. Dostupné z:

https://www.rtrv.cz/cz/files/monitoring/2021_Analyza_objektivit_a_vyvazeni_CT24_10.-16.5.2021.pdf

3.4 Operacionalizace

Celkem budeme sledovat 10 proměnných. Každá bude nabývat předem určených hodnot. V našem výzkumu budeme sledovat následující proměnné:

1. Datum – Den, kdy byl konkrétní příspěvek odvysílán

2. Titulek – Pojmenování příspěvku, najedeme jej na webových stránkách Horizontu ČT24

3. Pořadí příspěvku – Pořadí daného příspěvku v díle

4. Stopáž – Stopáž námi zkoumaných příspěvků najdeme na webových stránkách České televize. Každý díl Horizontu ČT24 je tam také rozdělen na jednotlivé příspěvky, které je možné zobrazit zvlášť. Příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu zveřejněné v rámci části pořadu zvané Zajímavé údaje dne, což je rychlý přehled zpráv z jednoho dne, budeme v naší analýze brát jinak než ostatní příspěvky. Stopáž takového příspěvku nebudeme brát tu uvedenou na iVysílání jako stopáž celé části Zajímavé údaje dne, nýbrž budeme uvádět stopáž konkrétní části věnující se našemu tématu, aby nedošlo ke zkreslení dat²³. Pořadí příspěvků budeme ale uvádět jako pořadí celého příspěvku Zajímavé údaje dne.

5. Rámec – Budeme určovat pouze jeden hlavní rámec. V případě, že se objeví více rámců v jednom příspěvku, zakódujeme ten, který se v příspěvku objeví jako první.

- **Historický rámec** – Do této kategorie zařadíme příspěvek, pokud bude obsahovat zmínku o historické události nebo souvislosti, připomínat výročí události či úmrtí osoby, která měla v konfliktu význam.
- **Humanitární rámec** – Pokud bude v příspěvku zmínka o dopadu na civilní obyvatelstvo, kdy lidé přicházejí o svůj domov, majetek i o své blízké, zařadíme jej do kategorie humanitárního rámce.
- **Náboženský rámec** – Když bude zmiňován náboženský aspekt konfliktu jako o sporu dvou náboženství nebo zmínka o sporu o nábožensky významná místa, zařadíme příspěvek do této kategorie.
- **Rámec arabské neústupnosti** – Do této kategorie zařadíme příspěvek, který se bude věnovat neústupnosti arabských představitelů a jejich neochotě jednat. Bude se jednat o příspěvky, které říkají, že jádro konfliktu spočívá v neústupnosti arabského světa uzнат právo Izraele na existenci (Gamson, 1992, s. 245).

²³ Ke zkreslení dat by došlo, kdybychom brali stopáž celého příspěvku Zajímavé údaje dne. Ve výsledku by to vypadalo, že pořad věnuje více času izraelsko-palestinskému konfliktu, než je tomu ve skutečnosti.

- **Rámec izraelského expanzionismu** – Do této kategorie zařadíme příspěvky, které říkají, že kořen konfliktu je izraelská neústupnost a touha po dalším území (Gamson, 1992, s. 245). Bude se jednat o příspěvky o rozšiřování izraelského území a zakládání nových osad.

6. Personalizace – Tuto kategorii budeme kódovat podle toho, jestli se příspěvek bude týkat konkrétní a identifikovatelné osoby a jejího příběhu, pokud se bude jednat o někoho konkrétního a nebude se jednat o masu lidí. Pokud se bude jednat o zprávu, která bude vztažena ke konkrétní osobě (tzv. human interest story) (Sedláková, 2014, s. 326).

7. Blízkost – Jako příspěvek s hodnotou blízkost označíme takový, v němž se objeví zmínka nebo spojitost s Českou republikou, například obchodní či diplomatické vztahy, v případě že význam události je relevantní i v ČR (Sedláková, 2014, s. 324).

8. Host ve studiu – V této kategorii budeme zjišťovat, zda v příspěvku bude přítomný host ve studiu či přes videohovor. Za hosta budeme považovat osobu, která dostane prostor k vyjádření se, okomentování či vysvětlení. U hostů budeme dále identifikovat jejich charakter. Budeme rozlišovat experty, politiky a ostatní. Jako zvláštní kategorii budeme mít zpravodaje ČT.

- **Expert** – osoba, která má znalosti a rozumí problematice na základě svého vzdělání a povolání, např. akademici, analytici, politici, geografové, novináři či výzkumní pracovníci na vysokých školách, výzkumných institutů či organizací
- **Politik** – osoba, která zastává teď nebo v minulosti politickou funkci, např. ministr zahraničí
- **Ostatní** – osoba, která nezapadá do kategorie expert ani politik
- **Zpravodaj** – zahraniční zpravodaj, kterého Česká televize zaměstnává

9. Téma příspěvku – V této kategorii budeme hledat jedno hlavní téma příspěvku. Témata jsou předem stanovená.

- **Násilí** – pouliční nepokoje, násilné demonstrace a protesty, zásahy policie, házení kamenů, zápalných lahví, vodní děla, rakety, ostřelování
- **Politika** – volby, izraelské osady na Západním břehu
- **Zahraníční aktéři** – angažovanost ostatních států a aktérů mimo stát Izrael a Palestinskou autonomní oblast v konfliktu, např. mírový plán bývalého amerického prezidenta Donalda Trumpa
- **Náboženství** – svátky, oslavy, tradice, svatá místa judaismu a islámu
- **Historie** – připomenutí události z minulosti, která nějak ovlivnila konflikt
- **Lidský aspekt** – dopad konfliktu na běžné obyvatele, problémy, názory běžných lidí

10. Hard news, soft news – V této kategorii budeme rozlišovat, zda příspěvek odpovídá typu zpráv hard news nebo soft news.

- **Hard news** – „zprávy s vysokou úrovní tzv. newsworthiness, tj. zpravodajská hodnota (obvykle týkající se politiky, ekonomiky a sociálních záležitostí), vyžadující okamžité zveřejnění“ (Lehman-Wilzig, Seletzky, 2010)
- **Soft news** – „zprávy nevyžadující včasné zveřejnění a mají nízkou úroveň věcné informační hodnoty (pokud vůbec), tj. drby, příběhy o lidských zájmech, neobvyklé události“ (tamtéž)

3.5 Analyzovaný vzorek

Pro analýzu jsme vybrali příspěvky týkající se izraelsko-palestinského konfliktu, které byly zveřejněné v pořadu Horizont ČT24 mezi lety 2015–2021. To jsou tedy naše výzkumné jednotky. Všechny díly Horizontu ČT24 jsou dostupné na webových stránkách České televize²⁴, tam jsme se ke zkoumaným příspěvkům dostali. Základní výběr příspěvků proběhl přes společnost Media Tenor, kde jich vyšlo 213. Některé ale nebyly pro náš výzkum relevantní. Buď se v nich neobjevila žádná zmínka o izraelsko-palestinskému konfliktu, nebo se příspěvek týkal konfliktu jen okrajově, například šlo o příspěvky o zahraniční politice USA.

Některé příspěvky jsou zakódovány dvakrát, jelikož se příspěvek opakoval v nedělním Horizontu ČT24, kde jsou vybrány některé příspěvky z uplynulého týdne. Tyto příspěvky bereme každý samostatně.

Konečný počet analyzovaných příspěvků je 170. Z dat Media Tenoru jsme tedy vyřadili ty, které se netýkaly přímo našeho tématu a mohly tak zkreslit data. Ty příspěvky, které se pro náš výzkum nehodily, se buď týkaly pouze jedné strany konfliktu, bez zmínky o té druhé, nebo se konfliktu netýkaly vůbec či jen velmi okrajově, popřípadě se jednalo o příspěvky, jejichž hlavním tématem nebyl izraelsko-palestinský konflikt, i když o konfliktu byla v příspěvku zmínka. Jako příklad můžeme uvést příspěvky o americké zahraniční politice, kdy byl konflikt zmíněn. Snažili jsme se tak předejít zkreslení dat²⁵.

²⁴ <https://www.ceskatelevize.cz/porady/10316155327-horizont-ct24/>

²⁵ Příspěvky, ve kterých je pouze malá zmínka o konfliktu, by zkreslily data, jednalo by se o zkreslení všech námi zkoumaných kategorií.

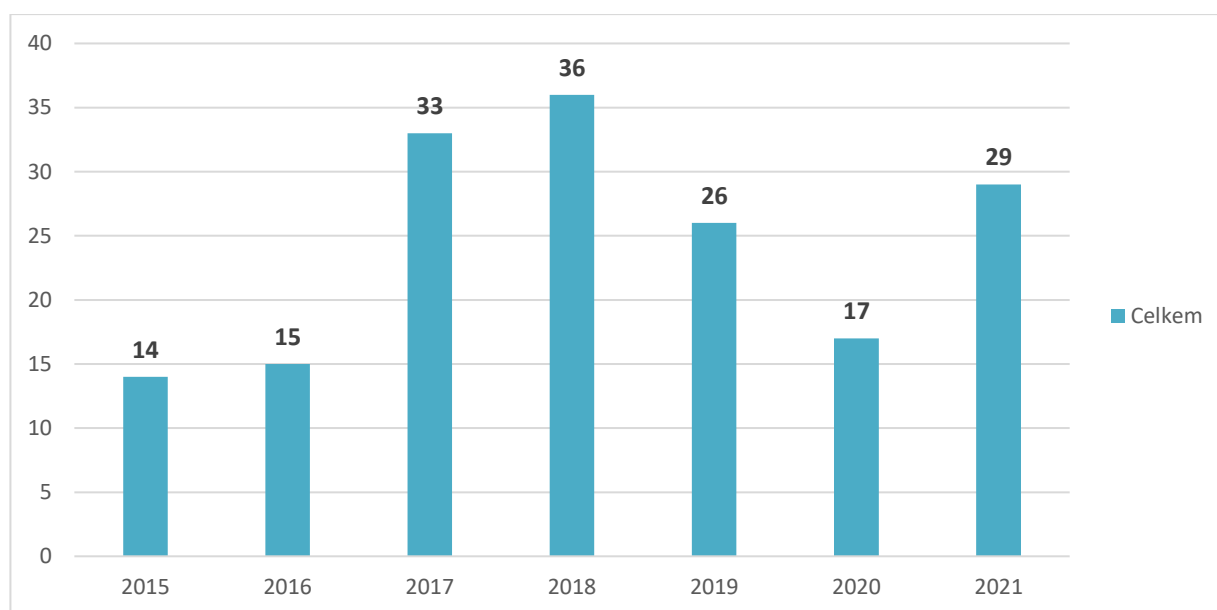
4 Analytická část

Další část naší práce je analytická část. Budeme se v ní věnovat analýze příspěvků a následně zhodnotíme výsledky analýzy.

4.1 Počet příspěvků a stopáž

V námi zkoumaném období 2015-2021 se v Horizontu ČT24 objevilo celkem 170 příspěvků, jejichž hlavním tématem byl izraelsko-palestinský konflikt, s celkovou stopáží 10 hodin 14 minut a 54 sekund. Průměrná stopáž příspěvku byla 3 minuty a 37 sekund, nejkratší příspěvek měl 11 sekund a nejdelší příspěvek trval 10 minut a 3 sekundy.

Graf č. 1 – Počet příspěvků ve zkoumaném období mezi lety 2015 a 2021



Nejvíce příspěvků se objevilo v roce 2018, kdy jich bylo 36. V tomto roce i v přechozím roce 2017 v konfliktu docházelo k zvýšení napětí a ozbrojeným střetům, kterým se většina příspěvků věnovala. Zároveň se pořad věnoval roli nového amerického prezidenta Donalda Trumpa, který přesunul americkou ambasádu z Tel Avivu do Jeruzaléma, vytvořil nový mírový plán pro řešení konfliktu a zastával výrazně pro-izraelský postoj.

Naopak nejméně příspěvků se objevilo v roce 2015, kdy jich bylo 14. Tehdy se pořad věnoval teroristickým útokům v Izraeli, které páchali převážně jednotlivci, kteří útočili noži na náhodné kolemjdoucí nebo najížděli auty do lidí čekajících na zastávce. V roce 2015 se pořad převážně věnoval uprchlické krizi, teroristickým útokům v Evropě a vzestupu samozvaného

Islámského státu²⁶, nevěnoval tudíž tolik pozornosti izraelsko-palestinskému konfliktu, jako by vzhledem k tamním událostem mohl. V roce 2020 bylo vysílání na několik měsíců přerušeno kvůli pandemii Covidu-19, tudíž v tomto roce byl menší počet příspěvků celkově, a tedy i příspěvků o izraelsko-palestinském konfliktu. Přesto jich ale bylo víc než v letech 2015 a 2016, kdy byl pořad vysílán bez přerušení.

V námi zkoumaném období bylo podle iVysílání odvysíláno celkem 1667 dílů Horizontu ČT24. Příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu byly odvysílány ve 159 dílech. V některých dílech bylo více zkoumaných příspěvků. Počet všech příspěvků v daném období byl podle Newton Media²⁷ 15 797. Námi zkoumaných příspěvků bylo 170. Hypotézu č. 1, ve které jsme předpokládali, že příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu budou tvořit pouze marginální část pořadu, tak můžeme považovat za potvrzenou.

Nejdelší příspěvek z celého našeho výzkumu měl stopáž 10 minut a 3 sekundy. Jednalo se o příspěvek z 15. února 2017, který se věnoval novému spojení mezi Izraelem a USA. Rozbíral nástup do funkce amerického prezidenta Donalda Trumpa, jeho přístup ke konfliktu a spokojenost Izraele, a naopak nespokojenost Palestinců s jeho přístupem.

Nejkratší příspěvek měl jen 11 sekund. Celkem byly dva takové příspěvky. Objevily se v části pořadu Zajímavé údaje dne a věnovaly se přesunu americké ambasády z Tel Avivu do Jeruzaléma a jeho odsouzení Palestinci a stavbě izraelských bytů na Západním břehu Jordánu, které znamenalo komplikaci ve vyjednávání míru mezi oběma stranami.

²⁶ Analýza zpravodajství českých televizí a ČRo (rok 2015)

²⁷ <https://www.newtonmedia.cz/>

4.2 Výskyt příspěvků

Námi zkoumané příspěvky se vyskytovaly v období 2015 až 2021 nerovnoměrně. Předpokládali jsme, že většina příspěvků se objeví v krátkém čase po sobě a následně bude větší počet dílů bez příspěvku o izraelsko-palestinském konfliktu, než se další takovýto příspěvek objeví. Snažili jsme se tedy zjistit, jaké je rozložení dílů v námi zkoumaném období. Z dat všech příspěvků odvysílaných ve zkoumaném období mezi lety 2015-2021 dostupných na webu České televize se z celkem 15 797 věnovalo 170 izraelsko-palestinskému konfliktu.

Průměrný počet dílů Horizontu ČT24 bez příspěvku o námi zkoumaném konfliktu, které byly odvysílány mezi díly se zkoumanými příspěvky, byl 8,8. Největší počet po sobě odvysílaných dílů bez příspěvku o izraelsko-palestinském konfliktu byl 83. Jednalo se o období od 10. 6. do 1. 11. 2021. V tomto období se pořad věnoval převážně stažení spojeneckých vojsk NATO z Afghánistánu a následného převzetí moci hnutím Tálíbán. Kromě toho se žádnému konkrétnímu tématu pořad nevěnoval dlouhodobě, spíš šlo o jednotlivá témata. Zároveň je třeba říct, že v tomto období se v izraelsko-palestinském konfliktu nedělo nic výrazného.

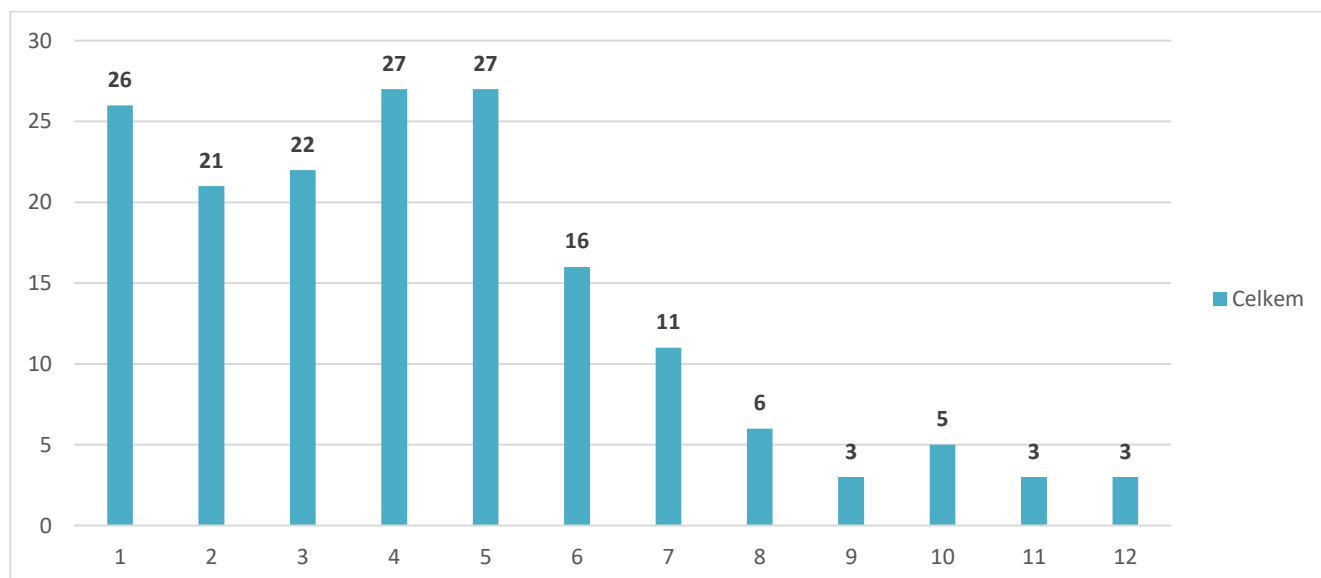
Celkem 36 příspěvků se objevilo v po sobě odvysílaných dílech. Zde se nejčastěji jednalo o příspěvky o násilí. Jako příklad můžeme uvést květen 2021, kdy se příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu objevily v 11 po sobě jdoucích dílech. V těchto dnech docházelo k ostřelování Izraele raketami z Pásma Gazy, na které Izrael reagoval útoky na strategická místa Hamásu v Gaze.

Celkově se příspěvky objevovaly spíše v po sobě odvysílaných dílech či po jednom nebo dvou dílech. Poté se příspěvek objevil až po desítkách dílů.

4.3 Pořadí příspěvků

Nejčastěji se příspěvky objevovaly na 4. a 5. místě. Obě tato místa obsadily příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu 27krát. Na prvních třech místech se dohromady objevilo 69 příspěvků, z toho 26 na prvním místě, 22 na třetím a 21 na druhém místě. Nejméněkrát se příspěvky ocitly na 9., 11. a 12. místě. Na každé z těchto tří pozic se objevily tři příspěvky. Většinou se na těchto pozicích objevily příspěvky v rámci nedělního vydání Horizontu ČT24, ve kterém jsou příspěvky, které již byly jednou odvysílány v předešlém týdnu. Celkově je v nedělním vydání většinou 12 příspěvků a v ostatních je to kolem 6 příspěvků. Na prvních třech místech se vyskytovaly většinou příspěvky o násilných střetech, převážně o raketových útocích Hamásu, ale také o pouličních násilných střetech či teroristických útocích. Z toho můžeme usoudit, že téma násilí je pro pořad v izraelsko-palestinském konfliktu důležité.

Graf č. 2 – Pořadí příspěvků



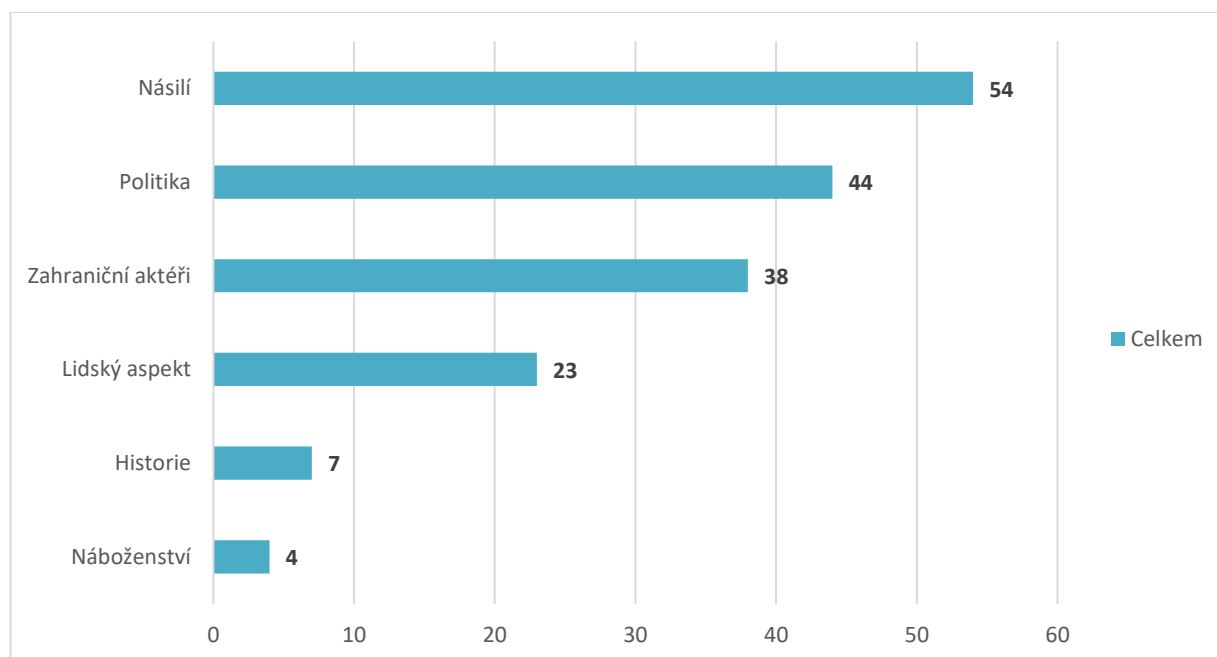
4.4 Tematická skladba příspěvků

Zkoumané příspěvky jsme podle hlavního tématu příspěvku zařazovali do celkem 6 kategorií – násilí, politika, zahraniční aktéři, náboženství, historie a lidský aspekt. Nejčastějším tématem bylo násilí. Příspěvky s tímto tématem se objevily 54krát. Nejméně častým tématem bylo náboženství, které se jako téma příspěvku objevilo 4krát.

Příspěvky o násilí se převážně týkaly ostřelování Izraele Hamásem z Pásma Gazy a následných odvetných útoků Izraele. Příspěvky o politice se věnovaly volbám v Izraeli, izraelskými plány na rozšiřování osad na Západním břehu či vyjednávání o příměří mezi Hamásem a Izraelem. Příspěvky o zahraničních aktérech se týkaly převážně USA a jejich zapojení v konfliktu. Jednalo se o mírový plán bývalého prezidenta Trumpa a celkovou podporu Izraele Spojenými státy.

V hypotéze č. 6 jsme předpokládali, že nejčastějším hlavním tématem příspěvků bude násilí. Takovýchto příspěvků bylo ze všech nejvíc, a to 54. Hypotézu tedy můžeme potvrdit. Pořad se především věnuje násilí v konfliktu. Násilí je divácky atraktivní a zároveň je snadněji popsatelné než složitá problematika politiky či zapojení zahraničních aktérů do konfliktu.

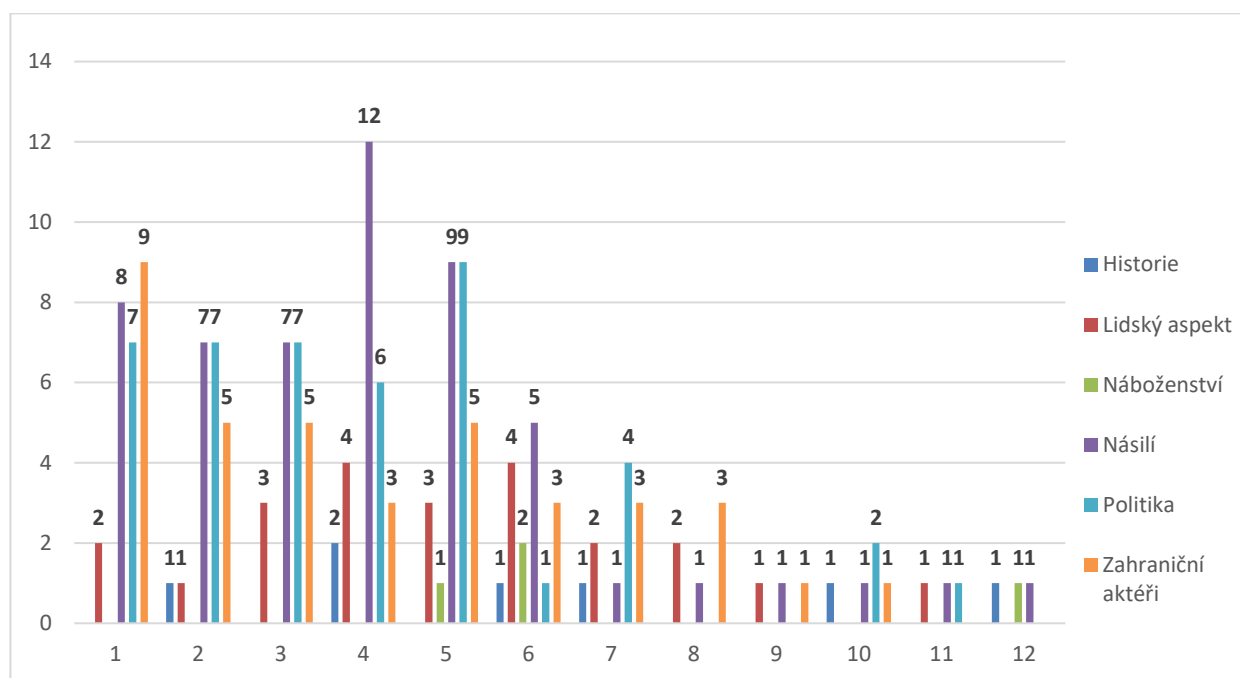
Graf č. 3 – Hlavní témata v příspěvcích/tematická skladba příspěvků



Příspěvky na prvním místě se nejčastěji věnovaly tématu zahraniční aktéři (9krát) a tématu násilí (8krát). Dalším tématem, které se objevovalo na předních místech, byla politika. Příspěvky, které se objevily až na konci pořadu, se také věnovaly násilí, politice a zahraničním aktérům, ale šlo také o příspěvky o lidském aspektu, historii či náboženství.

Kódovali jsme i příspěvek, který byl vysílán dvakrát, to znamená ve všední den a poté v nedělním vydání Horizontu ČT24. Takových příspěvků bylo několik, jednalo se o příspěvky, které podle tvůrců pořadu byly dost důležité, aby se objevily v nedělním shrnutí uplynulého týdne. Nedělní vydání pořadu má v průměru 12 příspěvků. Námi zkoumané příspěvky se v nedělním vydání pořadu většinou vyskytovaly spíše ke konci dílu. Není ale možné stanovit téma příspěvků, které se vykytovaly nejvíce na posledních pozicích v rámci jednoho dílu. Počet všech témat na konci pořadu je zhruba vyrovnaný. Kromě nejčastějších témat násilí, politiky a zahraničních aktérů se na posledních místech objevilo i náboženství či lidský aspekt.

Graf č. 4 – Téma příspěvku podle pořadí

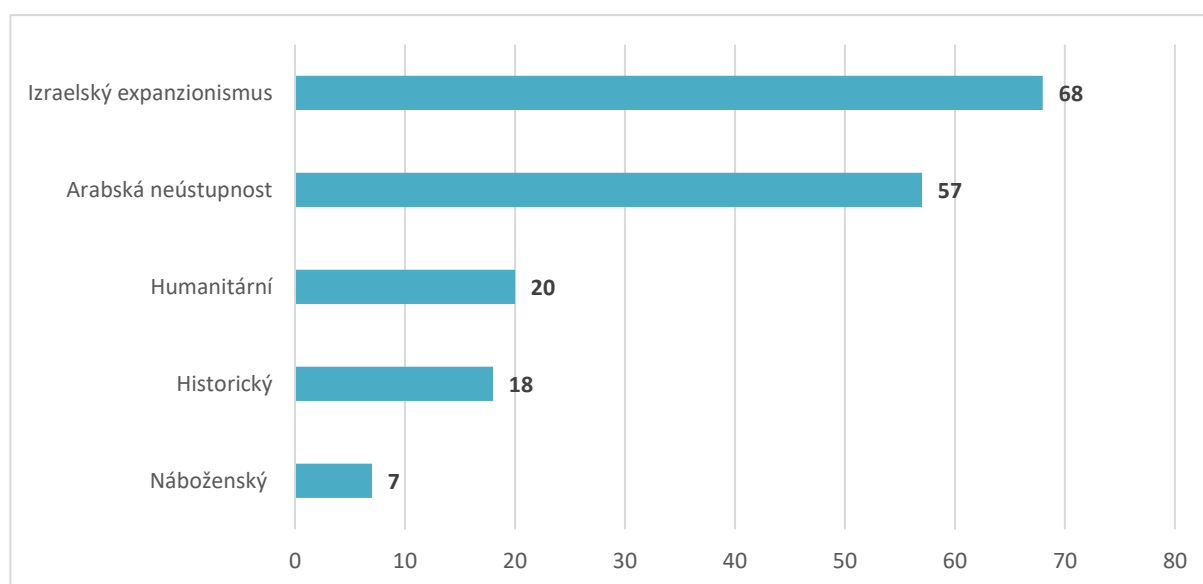


Na prvních místech představoval pořad příspěvky o násilí. Jelikož se konflikt trvá již dlouhou dobu a dochází jen k velmi malým politickým pokrokům, je násilí v současnosti nejatraktivnější pro informování o izraelsko-palestinském konfliktu.

4.5 Rámce

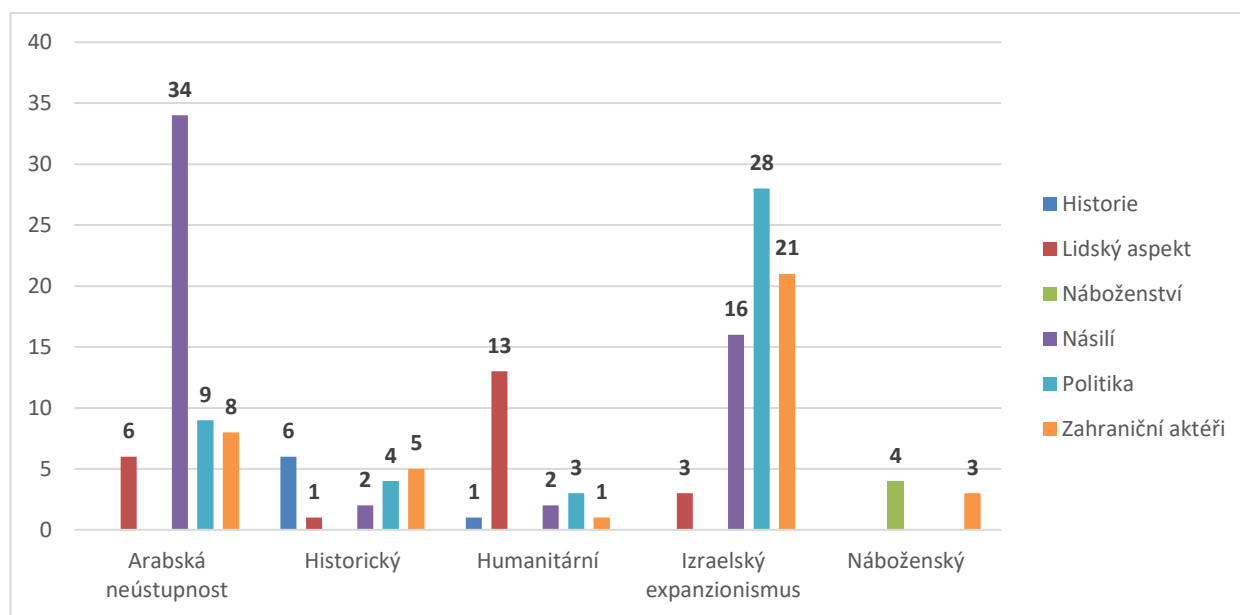
V našem výzkumu jsme vybírali z pěti rámců – rámec izraelského expanzionismu, rámec arabské neústupnosti, humanitární, historický a náboženský rámec. Nejvíce zastoupený byl rámec izraelského expanzionismu. Nejvíce tedy byla zdůrazňována vina Izraele na konfliktu, rámec se vyskytl celkem 68krát. Druhý nejčastější byl rámec arabské neústupnosti, který se vyskytl 57krát. Nejméně se vyskytoval náboženský rámec, který vidí kořen konfliktu v náboženství. Příspěvky, v nichž se jako první objevil rámec izraelského expanzionismu, se týkaly střetů Izraele s Hamásem, politiky či expanze židovských osad na Západním břehu. Příspěvky s arabským rámcem neústupnosti se většinou týkali střetů Hamásu s Izraelem, palestinských protestů či teroristických útoků.

Graf č. 5 - Rámce



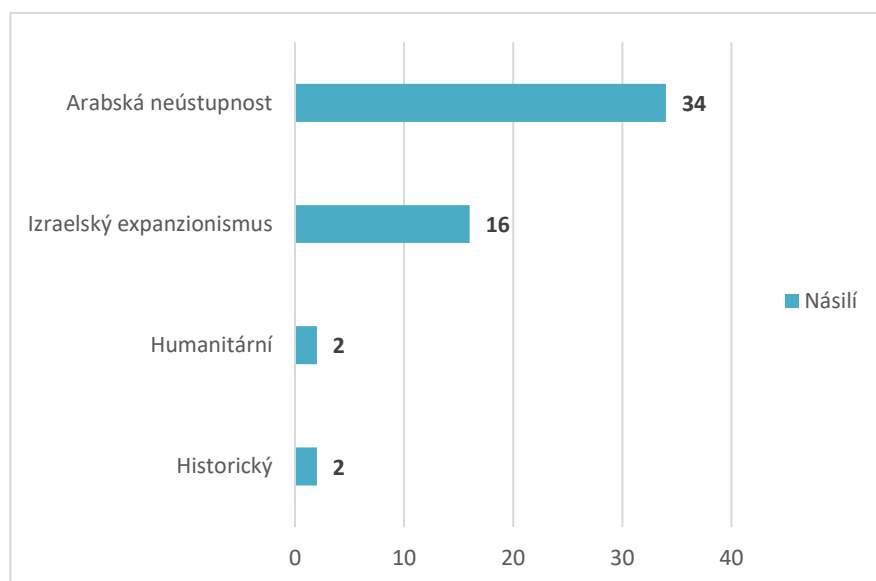
V grafu č. 6 jsme chtěli zobrazit, jaká témata se objevovala nejčastěji podle rámců, které se objevily jako první. Mezi nejčastější rámce patřily rámce arabské neústupnosti a izraelského expanzionismu. Těmto rámcům se věnujeme později v grafu č. 8. Třetím nejčastějším rámcem byl rámec humanitární. Ten se převážně věnoval tématu lidského aspektu. Nejčastěji šlo o příspěvky o konkrétních osobách, každodenním životě nebo o sociální situaci.

Graf č. 6 – Témata příspěvků podle rámce, který se objevil první



Ve většině příspěvků se objevilo více rámců. Zakódovali jsme vždy ten první. Toto bylo důležité u příspěvků s hlavním tématem násilí. Když došlo k násilným střetům mezi oběma stranami, měli tvůrci pořadu na výběr, či akci zmíní jako první. Toto jsme se snažili znázornit v grafu č. 7. Ve většině příspěvků, jejichž hlavní téma bylo násilí, byl jako první zmíněn rámeček arabské neústupnosti. Pořad tedy z násilí viní spíše palestinskou stranu.

Graf č. 7 – Rámce v příspěvcích o násilí

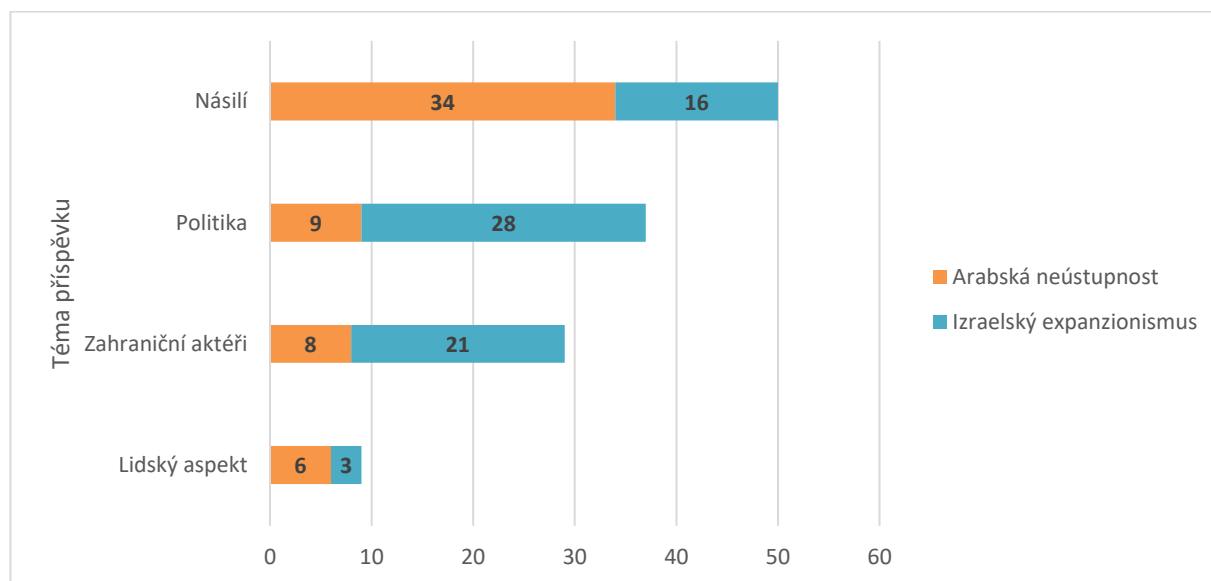


Na grafu č. 8, jsme porovnali témata příspěvků, u kterých se jako první objevil rámec arabské neústupnosti nebo rámec izraelského expanzionismu. Tyto dva rámce jsme chtěli porovnat, jelikož každý vidí důvod konfliktu na jedné respektive druhé straně – rámec arabské neústupnosti viní Palestince, a naopak rámec izraelského expanzionismu viní izraelskou stranu. Z grafu vychází, že nejvíce příspěvků, v nichž byl jako první zmíněn rámec arabské neústupnosti, měla jako hlavní téma násilí, konkrétně 34. Příspěvky, které zmínily jako první rámec izraelského expanzionismu, se týkaly politiky (28 příspěvků) a zahraničních aktérů (21 příspěvků).

Pořad tedy arabskou neústupnost spojuje hlavně s násilím, zatímco izraelský expanzionismus spojuje převážně s politikou a zahraničními aktéry. Celkově pořad nejvíce použil rámec izraelského expanzionismu, který viní z konfliktu izraelskou stranu. Horizont ČT24 tento rámec nejvíce spojuje s politikou a zahraničními aktéry.

Druhým nejčastějším rámcem byl rámec arabské neústupnosti, který vidí hlavní vinu na straně palestinské. Tento rámec pořad spojoval převážně s tématem násilí. Můžeme tedy říct, že pořad více vidí podíl viny na konfliktu na izraelské straně, která používá převážně politických prostředků a zahraničních aktérů. V těch příspěvcích, kde pořad vidí vinu na palestinské straně, prezentuje jako hlavní palestinský prostředek v konfliktu násilí.

Graf č. 8 – Témata příspěvků podle rámců arabské neústupnosti a izraelského expanzionismu



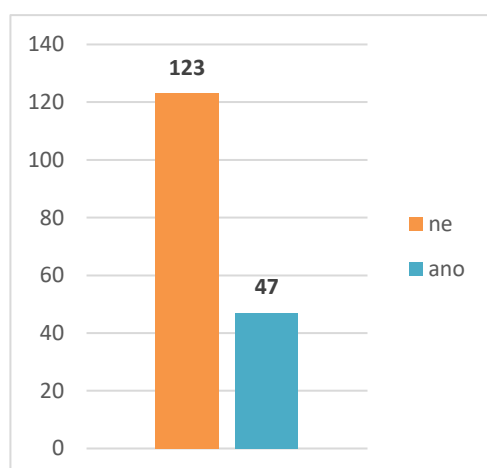
Celkově lze usoudit, že pořad nestraní výrazně ani jedné nebo druhé straně. Vinu vidí více na izraelské straně, což může být překvapující kvůli tradiční náklonosti České republiky k Izraeli. Na druhou stranu Palestince představuje jako ty více násilné, kteří nejsou ochotní vyjednávat a nemají tak žádné jiné prostředky na prosazování svých zájmů než násilí.

4.6 Personalizace

Příspěvky, u kterých jsme identifikovali personifikaci, bylo 47 z celkových 170 příspěvků. Jednalo se o příspěvky, které se týkaly konkrétních lidí a jejich příběhů a osudů, které ovlivnil izraelsko-palestinský konflikt. Konkrétně se jednalo například o příspěvek o Renaně Botzer-Swissové, 9leté dívce z Izraele, která svoje zážitky a zkušenosti z konfliktu zaznamenává na video, o trestu pro vojáka, který zabil palestinského teroristu, o pohřbu bývalého izraelského prezidenta Šimona Perese či o palestinské aktivistce Ahd Tamímiové.

Pořad sice popisuje příběhy konkrétních lidí a jejich roli v konfliktu, ovšem ne příliš často. Lidské příběhy jsou spíše charakteristické pro bulvární média. Horizont ČT24 jakožto pořad veřejnoprávní televize popisuje konflikt v obecném politickém a historickém kontextu.

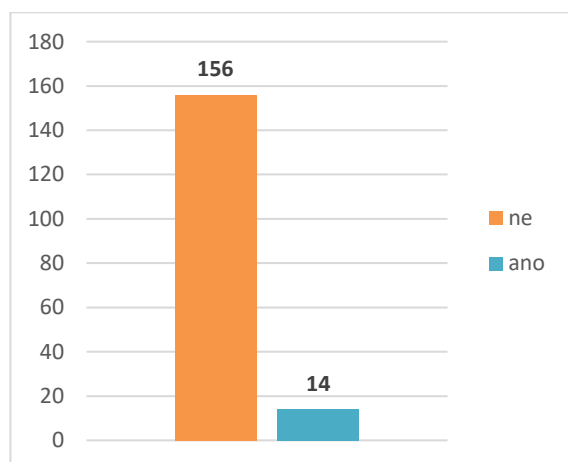
Graf č. 9 - Personalizace



4.7 Blízkost

V kategorii blízkost jsme kódovali příspěvky, které jsou relevantní pro českého diváka, týkají se konfliktu a je v nich zmíněná Česká republika. Z celkových 170 příspěvků jsme blízkost zakódovali 14krát. Jednalo se o příspěvky o česko-izraelských vztazích, návštěvě ministra zahraničí v Izraeli či připomenutí historických vztahů a událostí, jako byla návštěva Tomáše G. Masaryka v Mandátní Palestině a tamním lesu pojmenovaném po něm.

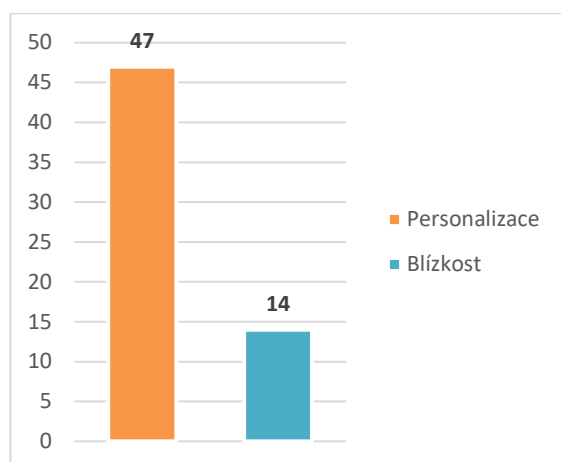
Graf č. 10 - Blízkost



Celkem se hodnota blízkost objevila 14krát a hodnota personalizace 47krát. Naše hypotéza č. 3, která předpokládala, že bude převažovat blízkost nad personalizací, se tedy nepotvrdila. Pořad ukazoval jednotlivé osobnosti a jejich příběh víc než blízkost k České republice. Více se tedy pořad snažil divákovi konflikt představovat a přibližovat pomocí příběhů konkrétních lidí a toho, jak konflikt ovlivňuje jejich život.

Ovšem ani počet příspěvků s personalizací není velký. Více se pořad věnoval obecným událostem bez informování o konkrétních lidech a jejich příběhu.

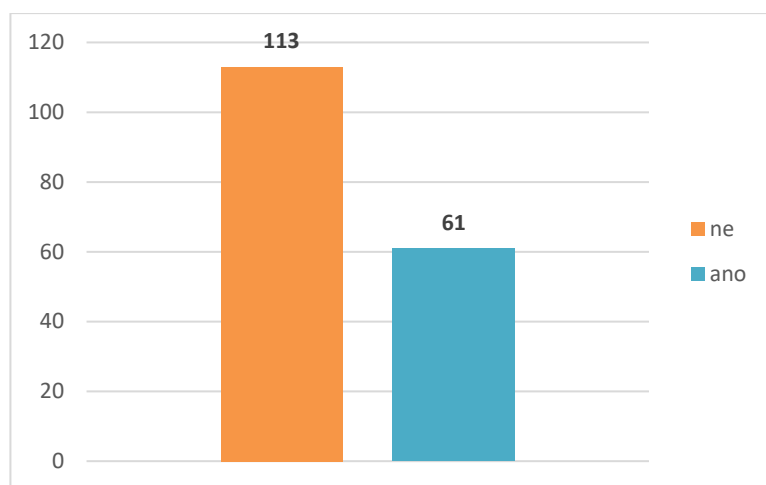
Graf č. 11 – Poměr personalizace a blízkosti



4.8 Host ve studiu

Hostů ve studiu se objevilo celkem 61. Jednalo se o hosty přímo fyzicky přítomné ve studiu či o hosty připojené přes videohovor. Celkový součet příspěvků bez hosta ve studiu a příspěvku s hostem se nerovná počtu 170 příspěvkům, které jsme analyzovali, jelikož ve čtyřech příspěvcích byli dva hosté zároveň.

Graf č. 12 – Host ve studiu

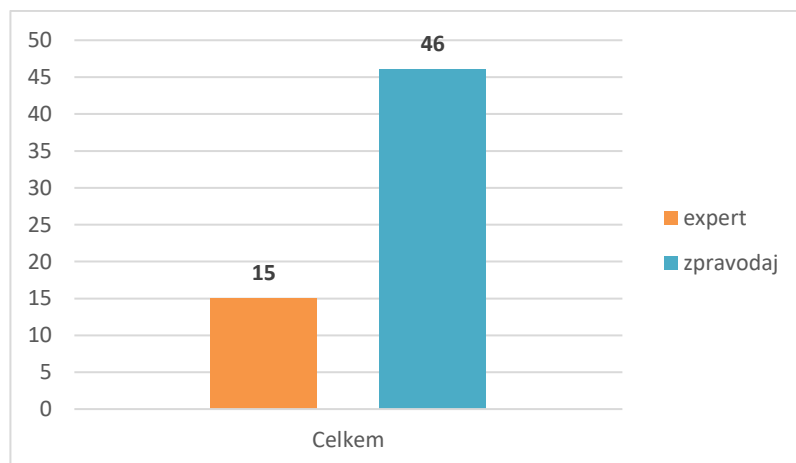


Z grafu č. 13 je poznat, že z velké většiny byl hostem zpravodaj ČT. Jednalo se především o zpravodaje v Izraeli Jakuba Szántó a poté Davida Borka, objevil se i zpravodaj ve Spojených státech Martin Řezníček a po něm David Miřejovský, když se jednalo o příspěvek, ve kterém USA hrály významnou roli, takový příspěvek měl zpravidla jako hlavní téma zahraniční aktéry. Zpravodaj rozšiřoval informace ze své reportáže a informoval o nejnovějším dění, které se do reportáže nedostalo.

Celkem se tak zpravodaj objevil 46krát a expert 15krát. Mezi experty patřil například odborník na Blízký východ Marek Čejka či Irena Kalhousová, ředitelka Herzlova centra izraelských studií na Univerzitě Karlově. Z kategorie politik se neobjevil žádný host. Můžeme tedy potvrdit hypotézu č. 7, ve které jsme předpokládali, že bude více hostů expertů než politiků.

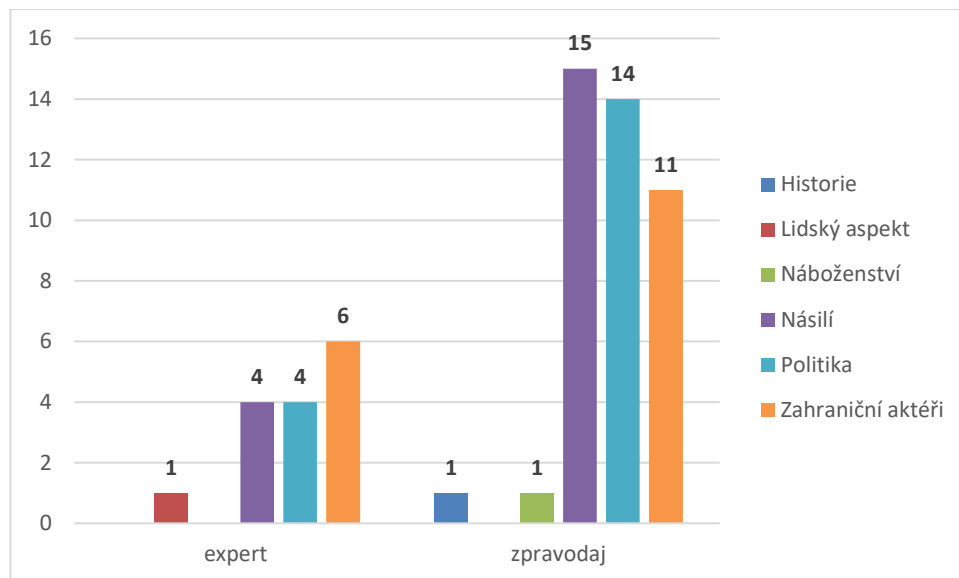
Experty si pořad zval pro bližší vysvětlení problematiky divákům. Jednalo se o experty, kteří se konfliktu dlouhodobě věnují, rozumějí mu a zpravidla nejsou nakloněni ani jedné ze soupeřících stran. Přinášejí tak do pořadu objektivní informace. Naopak u politiků lze spekulovat, že by zřejmě chtěli prosazovat svůj názor na konflikt, a tudíž je pořad nezval do vysílání.

Graf č. 13 – Kategorie hostů ve studiu



V grafu č. 14 jsme chtěli ukázat, jakým tématům se hosté ve studiu věnovali. Nejčastěji se jednalo o násilí, a to v případě hosta zpravodaje i experta. Dalším nejčastějším bylo téma politika a zahraniční aktér. Host z kategorie expert se v jednom případě věnoval tématu lidského aspektu, konkrétně se jednalo o příspěvek o suchu na Blízkém východě a rozhovor s bezpečnostním analytikem Otakarem Foltýnem. Host z kategorie zpravodaj se v jednom případě věnoval náboženství a v druhém se věnoval historii.

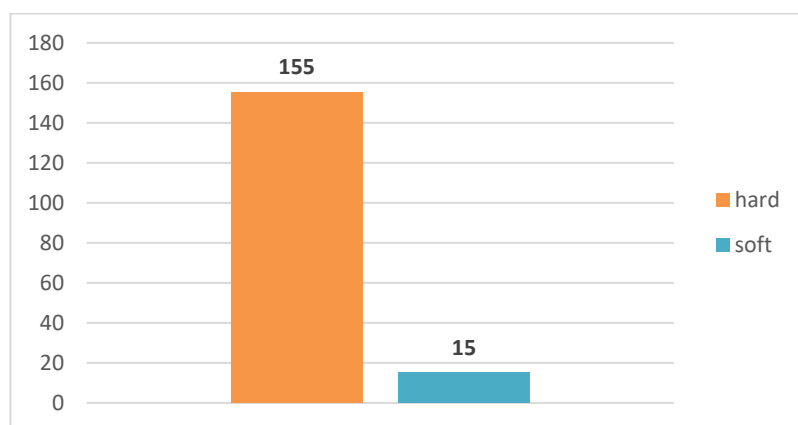
Graf č. 14 – Kategorie hosta ve studiu a téma příspěvku



4.9 Hard news/soft news

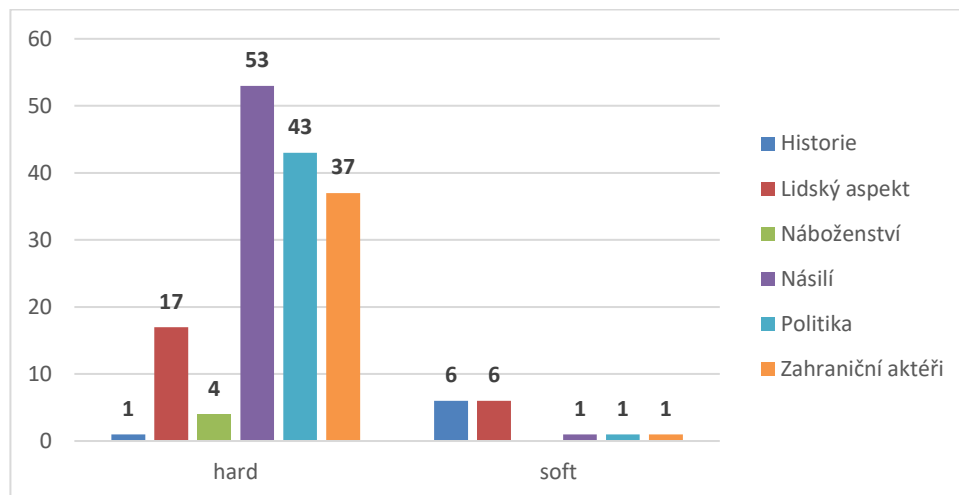
V našem výzkumu jsme rozlišovali mezi dvěma typy zpráv – hard a soft news. Výrazně víc byly zastoupené „tvrdé“ zprávy – bylo jich celkem 155, zatímco těch „měkkých“ bylo 15. Převažovaly tedy zprávy o aktuálním dění, jako je politika či násilí. Jednalo se o příspěvky o násilných pouličních střetech, ostřelování raketami či například mírový plán amerického prezidenta Trumpa. Zprávy, které jsme označili jako soft, se týkaly osobních příběhů či výročí historických událostí. Konkrétně se jednalo o připomínku úmrtí Jicchaka Rabina, bývalého izraelského premiéra, který se angažoval v mírovém procesu mezi Izraelci a Palestinci, o palestinských dívkách, které trénují box či o příběh slavné fotografie izraelských vojáků u Zdi nářků, kterou dobyli v šestidenní válce v roce 1967. Mnohem vyšší počet hard news potvrzuje hypotézu č. 5, která předpokládala, že hard news budou převažovat nad soft news. Výrazně větší počet zpráv typu hard news potvrzuje zpravodajský charakter pořadu.

Graf č. 15 – Hard news/soft news



V dalším grafu č. 16 jsme chtěli znázornit, kterým tématům se věnují příspěvky podle svého typu. Hard news se v našem výzkumu nejvíce věnovaly násilí, politice a zahraničním aktérům. Soft news se naopak nejvíce věnovaly historii a lidskému aspektu v konfliktu.

Graf č. 16 – Témata příspěvků podle typu zpráv



4.10 Nedostatky ve výzkumu

V hypotéze č. 4 jsme tvrdili, že pořad bude konflikt vysvětlovat pomocí historických událostí a souvislostí. Toto jsme chtěli ověřit za pomoci historického rámce a historie jako tématu příspěvku. Zmínky o historii se v příspěvcích objevovaly, jelikož jsme ale kódovali jen ten rámeček, který se objevil jako první, tyto zmínky nebyly zachyceny. Většinou šlo o krátké zmínky, tudíž jsme ani nemohli označit historii jako hlavní téma příspěvku. Hypotézu jsme tedy nemohli potvrdit ani vyvrátit. Toto by šlo vyřešit nastavením vlastní kategorie pro zmínky o historických souvislostech a na základě jejich početnosti hypotézu ověřit.

4.11 Vyhodnocení hypotéz

Hypotéza č. 1: Zprávy o konfliktu budou tvořit marginální část pořadu ve zkoumaném období.

První hypotézu jsme potvrdili. V námi zkoumaném období 2015-2021 bylo odvysíláno 1667 dílů Horizontu ČT24 a příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu byly pouze v 159 dílech. Konkrétně z celkového počtu 15 797 příspěvků v daném období se konfliktu týkalo pouze 170 z nich, což je 1 procento.

Hypotéza č. 2: Příspěvek o izraelsko-palestinském konfliktu se nejčastěji objeví mezi prvními třemi příspěvky v dílu.

Tato hypotéza se nepotvrdila. Nejčastěji se příspěvek objevil na čtvrtém a pátém místě, v obou případech 27krát. Na prvních třech místech se příspěvek nevyskytl nejčastěji (26krát na prvním, 21krát na druhém a 22krát na třetím). Hypotéza tedy platí, ale ne jednoznačně, jelikož jsou si hodnoty blízké.

Hypotéza č. 3: Zpravodajská hodnota blízkost bude převažovat nad personalizací.

Třetí hypotézu nemůžeme potvrdit. Blízkost se objevila 14krát a personalizace 47krát.

Hypotéza č. 4: Pořad bude konflikt vysvětlovat pomocí historických událostí a souvislostí.

Tuto hypotézu nelze podle současné metodiky ani potvrdit ani vyvrátit. Pro ověření této hypotézy by v příštím výzkumu musela být samostatná kategorie o historických zmínkách, kde by výzkumník identifikoval, zda se v příspěvku vyskytla či ne zmínka o historické souvislosti.

Hypotéza č. 5: Hard news budou převažovat nad soft news.

Pátou hypotézu lze jednoznačně potvrdit. Z celkem 170 příspěvků jich bylo 155 typu hard news a jen 15 typu soft news.

Hypotéza č. 6: Nejčastějším hlavním tématem příspěvků bude násilí.

Šestá hypotéza se ukázala jako pravdivá. Téma násilí bylo hlavní v 54 příspěvcích z celkových 170.

Hypotéza č. 7: Mezi hosty ve studiu budou převažovat akademici a experti nad politiky.

Předposlední hypotézu můžeme potvrdit. Mezi hosty se objevili experti celkem 15krát a ani jeden politik. Nejčastějším hostem ale byl zpravodaj.

Hypotéza č. 8: Většina příspěvků se objeví v krátké době po sobě.

Poslední hypotézu jsme potvrdili. Nejčastěji se příspěvky objevily v po sobě odvysílaných dílech či po několika málo dílech a poté až po několika desítkách dílů.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo zjistit, jaký je mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu v pořadu Horizont ČT24. Mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu již byl zkoumán několikrát, a to i v českých médiích. Jednalo se ovšem pouze o tisk a kratší zkoumané období. Dosud nikdy nebyl konflikt zkoumán v pořadu Horizont ČT24.

Tato práce je rozdělena na několik částí. První část se věnuje kontextu výzkumu. Nejdříve jsme popsali fungování médií v konfliktu, poté dosavadní výzkum na naše konkrétní téma. Na závěr první části jsme popsali historii izraelsko-palestinského konfliktu a vztahu České republiky ke konfliktu. Popsali jsme také fungování námi zkoumaného pořadu Horizont ČT24.

V druhé části práce jsme se věnovali teoretickým konceptům, které nám v našem výzkumu posloužily. Jednalo se konkrétně o mediální konstrukci reality, agenda-setting, framing, gatekeeping, zpravodajské hodnoty a hard news/soft news.

V třetí části jsme se věnovali metodologii. Nejprve jsme si představili metodu obsahové analýzy, která je pro tento konkrétní výzkum nejvhodnější. Poté jsme si stanovili naše výzkumné otázky a hypotézy. Celkem jsme stanovili 5 výzkumných otázek a k nim 8 hypotéz. Následně jsme se věnovali operacionalizaci, ve které jsme konkrétně definovali námi zkoumané kategorie a proměnné, kterých mohly nabývat, a popsali jsme námi analyzovaný vzorek.

Všechny námi analyzované příspěvky jsou volně dostupné na internetových stránkách České televize, nebyl tedy problém se k nim dostat. Konkrétní příspěvky byly vybrány skrz databázi společnosti Media Tenor.

Čtvrtá část byla analytická. Představili jsme výsledky, ke kterým jsme ve výzkumu došli. Pomocí grafů jsme ukázali, jaký mediální obraz konfliktu pořad vytváří. Následně jsme zhodnotili námi stanovené hypotézy.

Ve zkoumaném období tvořily příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu pouze malou část celého pořadu. Tvůrci pořadu tak upřednostňovali jiné mezinárodní události, jako byla například uprchlická krize v Evropě, americké prezidentské volby v roce 2016 a 2020 či teroristické útoky. I přesto, že má Česká televize v Izraeli svého zahraničního zpravodaje, díky kterému by se mohl konfliktu více věnovat, tvořily příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu pouhé 1 procento ze všech odvysílaných příspěvků v daném období.

Zpravodaje ale pořad velmi často využíval jako hosta ve studiu. Zpravodaj v živém vstupu z Tel Avivu doplňoval informace ke svým reportážím a zasazoval věci do kontextu. Ostatní hosté ve studiu byli experti na problematiku konfliktu, jednalo se především o akademické pracovníky, kteří se tematikou zabývají ve své práci, a tudíž mají dostatek znalostí

ke komentování problematiky. Naopak se mezi hosty neobjevil žádný politik. Pořad tedy nedával prostor politikům vyjadřovat se a propagovat své názory. Hosty byli skutečně pouze odborníci.

Příspěvky o izraelsko-palestinském konfliktu se většinou objevily na čtvrtém a pátém místě pořadu. Velmi často také byly hned na prvním místě. Z toho můžeme usoudit, že tyto příspěvky považovali tvůrci pořadu za důležité. Na prvních místech se objevovaly příspěvky typu hard news, jednalo se o příspěvky o násilí či o politickém dění. Naopak soft news, kterých bylo mnohem méně, byly odvíšlány spíše ke konci dílu a věnovaly se méně důležitým tématům. To potvrzuje zpravodajský charakter pořadu.

Práce ukázala, že nejčastěji se Horizont při informování o izraelsko-palestinském konfliktu věnuje násilí. Naopak nejméně se věnuje náboženství. Představuje tedy konflikt spíše jako krvavý boj mezi oběma stranami než jako střet dvou náboženství. Násilí pořad spojuje především s arabskou stranou. S izraelskou stranou spojuje spíše politický boj a zapojení zahraničních aktérů do konfliktu, přičemž nejčastějším zahraničním aktérem byly Spojené státy, které se výrazně stavěly na stranu židovského státu a zároveň se snažily najít mírové řešení konfliktu.

Realita o konfliktu, kterou pořad konstruuje, je tedy taková, že kořeny konfliktu jsou spíše na izraelské straně, a to z politického expanzivního hlediska židovského státu. Příspěvky o izraelském expanzionismu se nejčastěji týkaly rozšiřování osad na Západním břehu či krutým zásahům proti protestujícím Palestincům. Pořad zobrazuje Izrael jako expanzionistický stát, který tvrdě potlačuje palestinský odpor. Arabskou stranu naopak představuje jako tu, která způsobuje více násilí. Pořad informoval o násilných protestech, teroristických útocích či ostřelování Izraele z Pásmu Gazy. Palestinskou stranu ale představuje jako tu utlačovanou, která nemá jiné možnosti než násilí, jelikož odmítá vyjednávat. Zároveň pořad zobrazuje lidský aspekt konfliktu, dopad na každodenní život tamních obyvatel a konkrétní příběhy lidí, kteří se na konfliktu podílejí. Naopak snaha přiblížit problematiku českému divákovi skrze zmínky o české stopě v konfliktu nebyla tak velká jako snaha přiblížit divákovi konflikt skrz konkrétní příběhy.

Celkově nemůžeme určit, jestli Horizont ČT24 straní více izraelské či palestinské straně. Spíše obviňuje každou stranu z něčeho jiného. Podle rámců, které jsme ve výzkumu sledovali, vyšlo, že pořad více používá rámeček izraelského expanzionismu než arabské neústupnosti, ale rozdíl v počtu není tak velký, abychom mohli usoudit, že pořad příliš nadržuje jedné nebo druhé straně. Můžeme ale usoudit, že pořad obviňuje Izrael z politického boje a Palestince naopak z používání násilí.

V potenciálním budoucím výzkumu by mohlo být zajímavé zkoumat mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu v celém vysílání ČT24 a porovnat jej s dosud realizovanými výzkumy na stejné téma v tisku. Komparoval by se tak mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu utvářený veřejnoprávní televizí a komerčním tiskem.

Seznam literatury

Amnesty International. Israel and Occupied Palestinian Territories 2021. In: amnesty.org. [online]. 2022. [cit. 29. 12. 2021]. Dostupné z: <https://www.amnesty.org/en/location/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>

ATKINS, John Black. The life of Sir William Howard Russell, the first special correspondent. London: J. Murray, 1911.

BARTALOSOVÁ, Věra. MediaTenor. Analýza zpravodajství českých televizí a ČRo (rok 2020).

BERGER, Peter L. a LUCKMANN, Thomas. Sociální konstrukce reality: Pojednání o sociologii vědění. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1999.

ČEJKA, Marek. Izrael a Palestina. Brno: Barrister & Principal. 2015.

ČERVENKA, Jan. Jak vidíme současný izraelsko-palestinský konflikt? In: cvvm.soc.cas.cz. [online]. 20. 6. 2002. [cit. 27. 1. 2022]. Dostupné z: <https://cvvm.soc.cas.cz/cz/tiskove-zpravy/politicke/mezinarodni-vztahy/1282-jak-vidime-souasny-izraelsko-palestinsky-konflikt>.

ENTMAN, Robert M. 1993. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. Journal of Communication. 43, 51-58.

GALTUNG, Johann a RUGE, Mari Holmboe. 1965. The Structure of Foreign News. Journal of Peace Research. 2(1), 64-91.

GAMSON, William A. Talking politics. Cambridge: Cambridge University Press. 1992.

HERMANN, Tamar S. 2013. Zionism and Palestinian Nationalism: Possibilities of Recognition. Israel Studies. 18(2), 133-147.

HOUŠKOVÁ, Lenka. Rámcování izraelsko-palestinského konfliktu v českých médiích. Praha, 2018. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Katedra mediálních studií.

Institute for Middle East Understanding. Quick Facts: The Palestinian Nakba. In: imeu.org. [online]. 13. 5. 2015. [cit. 28. 12. 2021]. Dostupné z: <https://imeu.org/article/quick-facts-the>

palestinian-nakba

IVIČIČOVÁ, Tereza. Mediální obraz izraelsko-palestinského konfliktu. Brno, 2013. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií.

JOSEPH, Teresa. 2014. Mediating War and Peace: Mass Media and International Conflict. *India Quarterly*. 70(3), 225-240.

KARNOW, Stanley. Vietnam: A History. New York: Penguin Books. 1997.

Kodex České televize. Praha: Česká televize. 2003.

LEHMAN-WILZIG, Sam N. a SELETZKY, Michal. 2010. Hard news, soft news, 'general' news: The necessity and utility of an intermediate classification. *Journalism*. 11(1), 37–56.

LIPPMANN, Walter. Veřejné mínění. Praha: Portál. 2015.

LONGCORE, Andrew a ROSENDALE, Joseph. 2015. On Hard versus Soft News: A Content Analysis of Reporting by Three Nationally-Televised Evening News Programs. *Open Journal of Social Sciences*. 3, 57-61.

MCCOMBS, Maxwell a SHAW, Donald. 1972. The Agenda-Setting Function Of Mass Media. *Public Opinion Quarterly*. 36(2), 176–187.

MCCOMBS, Maxwell. Agenda setting: Nastolování agendy; masová média a veřejné mínění. Praha: Portál. 2009.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Analýza objektivit a vyváženosti kontinuálních toků zpravodajského a politicko-publicistického obsahu na programu ČT24 v období od 10. 5. do 16. 5. 2021. rrtv.cz [online] 2021 [cit. 2. 3. 2022] Dostupné z: https://www.rrtv.cz/cz/files/monitoring/2021_Analyza_objektivit_a_vyvazivosti_CT24_10.-16.5.2021.pdf

RAVNDAL, Ellen Jenny. 2010. Exit Britain: British Withdrawal From the Palestine Mandate in the Early Cold War, 1947–1948. *Diplomacy & Statecraft*. 21(3), 416-433.

SALHANI, Claude. 2006. Media in Conflict: Inciting Violence in Kosovo. *Georgetown Journal of International Affairs*. (7)1, 33-39.

SEDLÁČEK, Štěpán. Analýza zpravodajství českých televizí a ČRo (rok 2015). Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/sledovanost-a-data-o-vysilani/analyza-zpravodajstvi-a-publicistiky/?id=7656&strana-5=5&category=5>.

SEDLÁKOVÁ, Renáta. Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky. Praha: Grada Publishing, 2014.

SHOEMAKER, Pamela a VOS, Timothy. Gatekeeping theory. New York: Routledge, 2009.

SCHACHTER, Jonathan. 2010. The End of the Second Intifada? *Strategic Assessment*. 13 (3): 63–69.

SCHULZ, Winfried. Die Konstruktion von Realität in den Nachrichtenmedien: Analyse der aktuellen Berichterstattung. München: Alber, 1976.

SYSEL, Jan. Obraz arabsko-izraelských válek v českých denících v letech 1948-1967. Brno, 2012. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií.

TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. Metody výzkumu médií. Praha: Portál, 2010.

TRAMPOTA, Tomáš. Zpravodajství. Praha: Portál, 2006.

TUCHMAN, Gaye. 1973. Making news by doing work: Routinizing the unexpected. *The American Journal of Sociology*. 79(1), 110–131.

United Nations Special Committee on Palestine. Report to the General Assembly. 1947. New York.

WESTERSTÅHL, Jörgen a JOHANSSON, Folke. 1994. Foreign News: News Values and Ideologies. *European Journal of Communication*. 9(1), 71-89.

WOLFSFELD, G. Making sense of media and politics: five principles in political communication. New York: Routledge, 2011.

WOLFSFELD, Gadi. Media and Political Conflict: News from the Middle East. Cambridge: Cambridge University Press, 1997.

Zákon č. 483/1991 Sb. Zákon o České televizi.

ZANUDDIN, Hasmah a ALMAHALLAWI, Wesam. 2019. Media Framing Approach Of Israelis And Palestinian Conflict. European Proceedings of Social and Behavioural Sciences. 40, 682-694.

Přílohy

Kódovací kniha

Datum	
Titulek	
Pořadí příspěvku	
Stopáž	
Rámec	Historický Náboženský Humanitární Arabská neústupnost Izraelský expanzionismus
Personalizace	Ano/ne
Blížkost	Ano/ne
Host ve studiu	Ano/ne, pokud ano → expert, politik, ostatní, zpravodaj
Téma příspěvku	Násilí Politika Zahraniční aktéři Náboženství Historie Lidský aspekt
Hard news, soft news	Hard/soft